

Salva una noia, salva una generació

Mariama Barry Barry

ADVERTIMENT. L'accés als continguts d'aquest treball de recerca i la seva utilització ha de respectar els drets de la persona autora. Pot ser utilitzada per a consulta o estudi personal, així com en activitats o materials d'investigació i docència en els termes establerts a l'art. 32 del Text Refós de la Llei de Propietat Intel·lectual (RDL 1/1996). Per a altres utilitzacions es requereix l'autorització prèvia i expressa de la persona autora. En qualsevol cas, en la utilització dels seus continguts caldrà indicar de forma clara el nom i cognoms de la persona autora i el títol del treball. No s'autoritza la seva reproducció o altres formes d'explotació efectuades amb finalitats de lucre ni la seva comunicació pública des d'un lloc aliè al web de la URL. Aquesta reserva de drets afecta tant als continguts del treball com als seus resums i índexs.

ADVERTENCIA. El acceso a los contenidos de este trabajo de investigación y su utilización debe respetar los derechos de la persona autora. Puede ser utilizada para consulta o estudio personal, así como en actividades o materiales de investigación y docencia en los términos establecidos en el art. 32 del Texto Refundido de la Ley de Propiedad Intelectual (RDL 1/1996). Para otros usos se requiere la autorización previa y expresa de la persona autora. En cualquier caso, en la utilización de sus contenidos se deberá indicar de forma clara el nombre y apellidos de la persona autora y el título del trabajo. No se autoriza su reproducción u otras formas de explotación efectuadas con fines lucrativos ni su comunicación pública desde un sitio ajeno al web de la URL. Esta reserva de derechos afecta tanto al contenido de la tesis como a sus resúmenes e índices.

WARNING. The access to the contents of this research work and its use must respect the rights of the author. It can be used for reference or private study, as well as research and learning activities or materials in the terms established by the 32nd article of the Spanish Consolidated Copyright Act (RDL 1/1996). Express and previous authorization of the author is required for any other uses. In any case, when using its content, full name of the author and title of the work must be clearly indicated. Reproduction or other forms of for profit use or public communication from outside URL web is not allowed. These rights affect both the content of the work and its abstracts and indexes.

SALVA UNA NOIA, SALVA UNA GENERACIÓ

Autora: Mariama Barry

Grup classe: 2n batxillerat B

Institut Narcís Monturiol

Tutora: Mar Carrillo

Departament: Idiomes

10/12/2021

AGRAÏMENTS

Aquest treball no hauria pogut desenvolupar-se sense l'ajut de persones essencials:

La **Mar Carrillo**, la meva tutora, per guiar-me, ajudar-me, donar-me els consells necessaris i per estar disponible quan ho he necessitat. Gràcies per la paciència, Mar.

Al meu pare pels seus consells i l'ajuda personal.

A l'**Aissatou, Souadou** i a la **Dienabou** per la seva col·laboració, ja que m'han respost les entrevistes i m'han intentat ajudar al màxim en el meu treball.

I en especial, a la meva germana, gràcies **tata** per aconsellar-me i alleujar els meus moments d'estrès.

Gràcies de tot cor, no hauria sigut possible sense vosaltres.

*Per a totes les dones que han
vist violats els seus drets
fonamentals, la seva salut i la
seua integritat física*

1. INTRODUCCIÓ

1.1 <i>Introducció i objectius</i>	3
1.2 <i>Hipòtesis del treball</i>	3
1.3 <i>Metodologia</i>	4

2. PART TEÒRICA

2.1 <i>Mutilació Genital Femenina</i>	5
2.2 <i>Tipologia</i>	5
2.3 <i>Escenaris on es realitza l'ablació i persones presents</i>	7
2.3.1 <i>Procediment de l'ablació genital</i>	9
2.4 <i>Origen de la pràctica i per què s'infligeix?</i>	10
2.5 <i>Relació amb l'islam</i>	11
2.6 <i>Conseqüències per a la salut</i>	12
2.7 <i>Situació de l'ablació a Europa</i>	15
2.7.1 <i>Situació de l'ablació a Espanya</i>	16
2.7.2 <i>Situació de l'ablació a Catalunya</i>	17
2.7.2.1 <i>Casos a Catalunya en els últims anys</i>	18
2.8 <i>Evolució de la mutilació genital femenina en les últimes dècades</i>	18

3. PART PRÀCTICA

3.1 <i>Mutilació Genital Femenina al món</i>	20
3.2 <i>Protocols en el sistema sanitari al CAP</i>	22
3.3 <i>Coneixement de la MGF al meu entorn</i>	25
3.4 <i>El meu documental</i>	27
3.4.1 <i>Aissatou Barry - Dona senegalesa mutilada</i>	29
3.4.2 <i>Dienabou - Dona senegalesa mutilada</i>	30
3.4.3 <i>Souadou - Dona senegalesa mutilada</i>	30
3.4.4 <i>Dioulde Barry - Testimoni en primera persona</i>	31

3.5 <i>Anàlisi de les entrevistes</i>	32
3.6 <i>Procediment del documental</i>	33
4. CONCLUSIÓ	34
5. FONTS D'INFORMACIÓ	
5.1 <i>Pàgines web</i>	38
5.2 <i>Bibliografia</i>	43
5.3 <i>Filmografia</i>	44
5.4 <i>Videografia</i>	45
6. ANNEXOS	46
6.1 <i>Mapa global de la circumcisió l'any 2017</i>	47
6.2 <i>Gràfic: Població total resident a Espanya procedent de països on es practica la MGF i sexe</i>	48
6.3 <i>Mapa de la prevalença per comunitat autònoma</i>	49
6.4 <i>Taula de l'evolució dels casos de la MGF en els últims anys a Catalunya</i>	50
6.5 <i>Prevalença de la mutilació genital femenina en nenes de 0 a 14 anys</i>	51
6.6 <i>Taula-resum on faig la relació de tots els països a escala mundial on es realitza aquest tipus de pràctica</i>	52
6.7 <i>Document de compromís pre-viatge</i>	66
6.8 <i>Anàlisi enquestes per pregunta</i>	68
6.9 <i>Entrevistes</i>	74
6.9.1 <i>Mariona González - pediatra del CAP Masdevall</i>	74
6.9.2 <i>Aissatou Barry - Dona senegalesa mutilada</i>	76
6.9.3 <i>Dienabou - Dona senegalesa mutilada</i>	78
6.9.4 <i>Souadou - Dona senegalesa mutilada</i>	79
6.9.5 <i>Dioulde Barry - Testimoni en primera persona</i>	80

1. INTRODUCCIÓ

1.1. INTRODUCCIÓ I OBJECTIUS

Aquest treball neix per la meva inquietud davant l'ablació genital existent en la nostra societat i simplement, pretén mostrar l'experiència de la mutilació genital femenina, també coneguda com a ablació, des del punt de vista d'una família que en va patir les conseqüències, la meva, i des del punt de vista de dones que ho han patit.

L'ablació genital femenina es tracta d'una pràctica que afecta milions de nenes i dones tan física com psicològicament, anul·lant un dret que tothom hauria de tenir, la decisió sobre el propi cos.

Per desterrar el patriarcat i totes les seves manifestacions, s'ha de treballar minut a minut per a sensibilitzar la ciutadania. A milions de dones els són violats els seus drets cada any i no podem pensar que això és una dolorosa i brutal dada més, no, la societat s'ha d'adonar que és una pràctica nociva.

L'objectiu d'aquest treball és **saber quin és l'abast de l'ablació en l'àmbit mundial, saber quin és el paper del CAP** envers la pràctica i **saber quin coneixement en té el meu entorn** amb el propòsit de **visibilitzar** l'existència de la mutilació genital femenina i **denunciar-la per contribuir a la seva erradicació**.

A partir d'aquests propòsits prèviament marcats, el que pretenc és **transmetre** de manera empàtica **per mitjà d'un documental** on apareixen dones que conec explicant les seves experiències viscudes amb la finalitat de **donar-los veu** per **compartir** aquesta experiència tan traumàtica i, d'aquesta manera, **fer reflexionar** a les persones que no es veuen afectades.

1.2. HIPÒTESIS DEL TREBALL

Per assolir els meus objectius és necessari buscar resposta a diverses incògnites, que he plantejat com hipòtesis de partida o preguntes a intentar contestar:

- ❖ Coneixent que hi ha molta immigració a Catalunya de persones procedents de territoris on aquesta pràctica se segueix realitzant, els casos de la pràctica a l'Alt Empordà són molt alts.
- ❖ Els motius per als quals avui en dia encara es practica es desconeixen.
- ❖ En el meu entorn hi ha un baix coneixement de la MGF i com més gran, més coneixement tens.
- ❖ Els països amb més afectació es troben a l'Àfrica, i en els altres continents, si es du a terme, és simplement per causa de la immigració.
- ❖ El tipus d'ablació que es fa en les regions que la practiquen de l'Àfrica és divers i solament depèn de qui la realitzi.

Aquestes són les principals inquietuds que em porten a aprofundir i a investigar en aquest àmbit per poder entendre quines podrien ser les causes d'aquest fet. Tanmateix, vull comentar que en el procés de recerca han sorgit alguns temes que, tot i no haver-los considerat a l'inici he cregut convenient incloure'ls i fer-ne menció, com per exemple quin és el paper del CAP a l'hora de fer-hi front i la gran diferència entre la circumcisió masculina i la mutilació genital femenina.

1.3. METODOLOGIA

Després d'escriure els objectius, les hipòtesis formulades i la part teòrica necessària per a tenir una base, la metodologia utilitzada ha estat la recerca de dades per analitzar el resultat amb l'objectiu d'extreure conclusions.

També he elaborat un estudi de camp basat en una enquesta dirigida al públic de totes les edats per avaluar el nivell d'informació de la gent respecte a aquest afer, i per agafar consciència de l'abast a escala mundial, he confeccionat una taula-resum (que trobareu a l'annex), que he analitzat.

Per últim, he dut a terme entrevistes a dones afectades al llarg del treball amb el propòsit de fer un petit documental que els doni veu per compartir la seva experiència.

2. PART TEÒRICA

2.1. MUTILACIÓ GENITAL FEMENINA

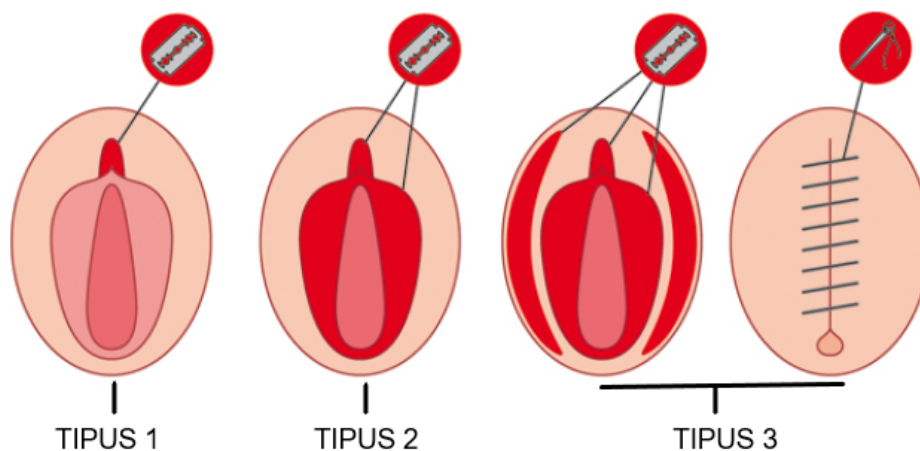
Segons Unicef, la mutilació dels òrgans sexuals femenins (coneguda també com a ablació), és un procediment que es realitza generalment a una nena amb el fi de lesionar els seus òrgans genitals, per motius patriarcals (sense que hi hagi raons mèdiques que ho justifiquin). I, es considera en moltes ocasions l'inici del pas de nena a dona (ritu de transició de l'edat infantil a l'edat adulta).

Nenes de tot el món corren el risc de ser víctimes, la majoria són sotmeses a aquesta pràctica abans de complir els quinze anys, sense poder prendre la decisió sobre si mateixes i si no la tenen practicada, són rebutjades per la seva comunitat.

Tot i que s'han registrat notables progressos cap a l'eliminació d'aquesta pràctica, seixanta-vuit milions de nenes i dones patiran la mutilació genital femenina d'aquí al dos mil trenta (cada any, prop de quatre milions de nenes ho pateixen), per això calen esforços i actuacions amb rapidesa per poder aspirar a posar-hi fi d'una vegada per totes.

2.2. TIPOLOGIA

L'Organització Mundial de la Salut organitza en quatre grans grups totes les pràctiques que se solen dur a terme durant la mutilació, tot i que cal tenir en compte que *qualsevol pràctica nociva sobre els òrgans genitals femenins sense prescripció mèdica es considera mutilació genital i vulnera els drets humans*.

- Tipus I: Resecció o Clitoridectomia

Es tracta de l'*extirpació total o parcial del clítoris i, rares vegades, només del seu prepuci* (plec de pell que l'envolta).

- Tipus II: Excisió

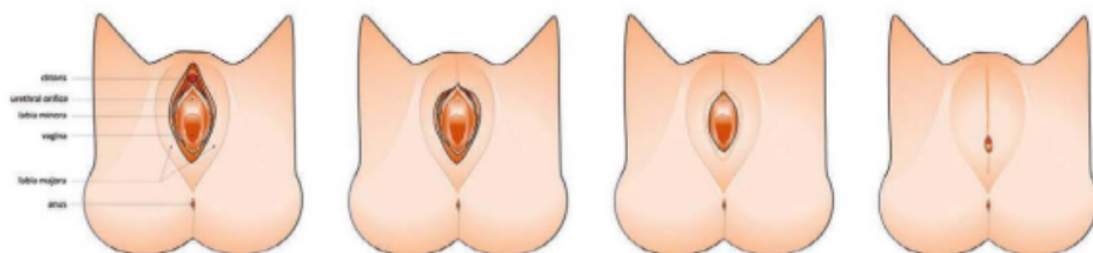
Aquest procediment consisteix a *extirpar parcialment o totalment el clítoris i els llavis menors* (plecs que es troben a l'interior de la vulva) *i/o els llavis majors* (plecs que es troben a l'exterior).

- Tipus III: Infibulació

Amb aquest nom es designa la tècnica que consisteix a *estrènyer l'obertura vaginal, que se segella tallant, recol·locant i de vegades cosint els llavis majors i menors*. Pot incloure l'extirpació del clítoris.

- Altres procediments

Es maltracta greument els genitals femenins externs sense cap raó mèdica. Estem parlant de *perforació, incisió, raspat o cauterització de la zona*.

reconstrucció de la imatge anterior en 3D

L'OMS¹ també fa referència a la *desinfibulació*, que seria el tall que se li fa a una dona sotmesa prèviament al procediment d'infibulació per *reobrir-li la vagina* (se sol fer perquè creuen millorar d'aquesta manera l'estat de salut i benestar així com fer possible el coit i el part).

¹ Organització Mundial de la Salut

2.3. ESCENARIS ON ES REALITZA L'ABLACIÓ I PERSONES PRESENTS

Si la mutilació genital femenina ja és, per ella mateixa, un atemptat contra la integritat física i psicològica de nenes i dones que posa en perill la seva vida de manera injustificada, el fet que es practiqui, en la majoria de casos en llocs que no compleixen unes condicions mínimes d'higiene fa augmentar encara més la possibilitat de complicacions i infeccions, amb conseqüències terribles.

Els llocs on realitzen l'ablació solen ser molt diversos, per exemple en el documental *Africa Rising*², una dona del Senegal manifestava que *a l'ésser una pràctica secreta al sud del Senegal, es realitza en un "bosc sagrat" on els homes no tenen dret a entrar*, mentre que a Somàlia una nena afirma que *un grup de dones la van treure de nit, al costat de 4 nenes més, i li van realitzar la MGF als afores del poble, dins d'una cabanya, a sobre d'una estoreta sobre el sòl*.

La mutilació es practica també en una estoreta, al costat de la cabanya, i un cop finalitzada, fiquen a la nena dins d'aquesta perquè descansi o es col·loca a la nena directament sobre la terra, entre arbustos (segons una de les dones que apareixien en el documental). De vegades, és probable que el lloc on es dugui a terme la MGF sigui un lloc relativament net, com pot ser la cabanya o una casa.

Una nena de Kènia a la qual li varen fer la pràctica a l'interior d'una casa, va esmentar: *"no em vaig adonar del que m'anava a passar fins que em van asseure a la cuina de la meva àvia, que era cuina de sang"*.

Un altre cas és d'una dona³, a Gàmbia, en què s'observa com les nenes esperen el seu torn assegudes a terra. Es veu com van entrant d'una en una a la cabanya on els practicaran la mutilació (tot i que no es visualitza l'interior d'aquesta).

² En el documental "Africa Rising" amb la producció d'*Herida Pictures*, des de la Banya d'Àfrica fins a les costes occidentals de les nacions subsaharianes, cada dia 6.000 nenes són sotmeses a una pràctica anomenada mutilació genital femenina (MGF). Africa Rising és un potent documental que retrata l'indomable moviment de base per acabar amb la mutilació genital femenina

³ Diversos testimonis de la pel·lícula "Iniciación sin mutilación" de l'any 2004 que recull imatges sobre l'estructura i continguts del ritu de pas a Gàmbia

SABIES QUE...

En general, les persones que ho realitzen són *"dones instruïdes per les seves mares i àvies, pertanyents de grans estaments socials. I a vegades solen ser també les llevadores oficials"*.

Igualment, una jove somali relata: *"La dona que m'ho va fer era molt gran i m'acordo que abans de començar estava negociant amb la meva mare sobre els diners"*. Per tant, s'entén que la pràctica de la MGF és una forma de vida, un ofici ben remunerat i considerat positivament en l'àmbit social.

En el moment en què es fa la MGF es troben presents la dona que realitza la pràctica i les seves ajudants. De vegades, es pot veure a una nena, que serà la pròxima a ser mutilada, observant-les. *"Dues dones subjecten a una nena mentre una altra talla. També es distingeix a una nena petita mirant des de la distància amb tristesa"*.

Però aquesta pràctica es porta a cap molt més enllà del continent africà. En el cas de la nord-americana Reene Bergestrom li ho va fer un metge.

"El meu tall es va fer perquè m'estava tocant, no sé si a aquesta edat es pot dir masturbació, però la meua mare estava preocupada i em va portar a un metge que practicava la seva religió amb bisturí, ja que en la seva religió la masturbació era un pecat i per aquesta raó em va treure el clítoris".

A Reene Bergestrom la van mutilar amb tres anys en el si d'una família cristiana nord-americana

2.3.1. PROCEDIMENT DE L'ABLACIÓ GENITAL

Segons UNICEF *la mutilació o ablació genital femenina és un procediment que es fa a una dona o una nena com un procés ritual, sovint sense anestèsia i sota condicions no estèrils*. I el procediment general que se segueix durant la pràctica és el següent:

1. Subjecció

Khady Koita⁴, de Senegal, explica: *“Em van subjectar entre 3-4 persones”*⁵ i una dona d'Egipte diu que *“The next thing I knew was that one woman was holding me like this and another like this”* (El següent que vaig saber era que una dona em sostenia així i una altra així).⁶

2. Sense anestèsia

Khady Koita, un altre cop, esmenta que *ho van fer sense cap mitjà per a pal·liar els dolors*.

3. Embenar els ulls

4. Tapar la boca

Una anònima, va explicar que li van *ficar un drap a la boca per evitar que cridés*, mentre que a Miriam li van dir: *“You can cry, but it is kind of like a shameful thing if you actually cry or if you show you are scared”* (Pots plorar, però és com vergonyós si realment plores o si demostres que estàs espantada).

5. Lligar

Una vegada realitzada la MGF, es lliguen les cames el temps necessari perquè es curi la zona genital i segons Agnes Pareyio (la dona de la imatge)⁷ dona Massai⁸: *“L'endemà no parava de sagnar i a ningú li importava*

⁴ Activista senegalesa contra la violència cap a les dones i la mutilació genital femenina

⁵ En l'audiovisual d'Al Jazeera English de Youtube

⁶ En un Informe de la BBC Newsnight sobre la mutilació genital femenina a Egipte

⁷ Fundadora de Lasaru i activista en pro dels drets de les dones

⁸ Tribu situada a Kènia

el que em passava [...] Et tancaven les cames, per això vaig estar dues setmanes sense poder-me moure i utilitzaven la mateixa orina per a cicatritzar la ferida [...] Per aquesta raó sento que haig de seguir fent el que faig, simplement per assegurar-me del fet que cap altra dona passi pel dolor que jo he passat.⁹

2.4. ORIGEN DE LA PRÀCTICA I PER QUÈ S'INFLIGEIX?

Podem trobar la primera al·lusió de l'origen de la mutilació genital femenina en l'Antic Egipte, segons Estrabó (historiador i geògraf), el qual va esmentar que *es practicava la mutilació genital femenina en les mòmies en el segle XVI aC*, tot i que l'origen d'aquesta cerimònia es pot trobar també en els mites. RIECS per exemple, l'any 2021 confirma que a la Rússia Tsarista i l'antiga Roma també es practicava.

D'acord amb Heròdot¹⁰ (com se cita a Ortega, I., 2013), *els fenicis, hitites, egipcis i etiops al segle V aC* (més concretament els coptes d'Egipte i jueus falashas d'Abissínia¹¹) *practicaven l'escissió*.

Als segles anteriorment esmentats, la MGF es practicava com una cerimònia funerària postmortem de les mòmies. No obstant això, amb l'arribada dels Romans a territoris egipcis, l'objectiu amb el qual es realitzaven aquestes pràctiques va canviar. Segons Hosken¹² les dones esclaves eren sotmeses a la MGF amb el fi de servir com a anticonceptiu i símbol de fidelitat, inserint una mena d'anells en els llavis i tancant per mitjà d'un filferro o cadenat.

Si bé és cert que se sol associar la MGF al continent africà i Orient Mitjà, existeix també a Europa i Amèrica de Nord, però per unes raons ben diferents. *És al segle XVIII quan l'erradicació del clítoris era utilitzada com a tractament mèdic per controlar sexualment la dona i constituir un remei per combatre el lesbianisme, adulteri i la masturbació, a més d'altres "malalties" considerades en aquella època* (Thill, M., i Sales, N., 2017). RIECS

⁹ Testimoni durant el documental "Kenia 2017" amb la col·laboració de l'associació d'Escriutores *Solidarios Cinco Palabras*

¹⁰ Historiador i geògraf grec amb informació recopilada d'Estrabó. *Geografia vol XVII: Història, volum II*

¹¹ Els jueus falashas d'Abissínia són un grup ètnic etiop que basen les seves creences exclusivament en el Torà (llibre de la llei dels jueus)

¹² Escriptora americana, feminista, i activista social, que és coneguda per la seva investigació sobre mutilació genital femenina (MGF). Se la considera com la persona que va encunyar el terme MGF i qui va posar a l'agenda de Nacions Unides la seva qüestió

també coincideix amb la informació, proclamant que *el 1930 l'ablació de clítoris es realitzava a Europa i els Estats Units com a mesura terapèutica per a la clitoromegalia, la redundància, la histèria, el lesbianisme i l'erotomania.*

Actualment, mentre que en alguns casos es considera un ritu de transició a la maduresa, en d'altres es fa per qüestions culturals, socials, la pressió social, per trobar marit o per l'estètica. Les convencions, la tradició i les creences fan que la mutilació genital femenina tingui suport religiós (perquè se la relaciona amb la puresa i la virginitat fins a arribar al matrimoni). L'ablació de clítoris també busca reduir o eliminar la possibilitat que les dones sentin plaer sexual perquè evitin una suposada promiscuïtat (que és una forma de controlar la sexualitat de la dona).

2.5. RELACIÓ AMB L'ISLAM

Pel que fa a l'origen religiós de l'ablació (anterior a l'aparició del cristianisme i l'islam), cap norma religiosa fa referència al respecte, és a dir, no s'identifica amb una cultura concreta ni és pròpia d'una religió determinada, però freqüentment aquesta pràctica sol ser associada amb l'Islam. En canvi, ni totes les dones a les quals se'ls ha practicat la MGF professen la religió musulmana, ni totes les dones musulmanes estan en risc de patir-la.

No obstant això, molts pares que practiquen la MGF, es refugien en les normes religioses per justificar l'ablació (encara que a l'Alcorà no s'esmenti en cap de les seves formes) i les comunitats musulmanes practicants porten a terme l'anomenada circumcisió sunna¹³, que consisteix en *l'erradicació del prepuci del clítoris o una escissió total o parcial d'ell mateix* (Thill, M., i Salas, N., 2017) i *algunes comunitats musulmanes han assimilat aquesta pràctica per una interpretació realitzada dels ensenyaments de Mahoma*, més concretament d'un hadith¹⁴ atribuït a ell mateix, on aquest aconsellaria a una curandera dient-li *“redueix, però no destrueixis”*, sent aquesta l'única referència realitzada per l'Islam respecte a l'ablació.

Aquesta pràctica perpetua desigualtats profundament arrelades entre sexes, és més, es tracta d'un costum rebutjat per una gran part dels musulmans que la perceben com una agressió a la integritat física i moral de la dona, tot i que el sexe prematrimonial està

¹³Sunna és definida per la Reial Acadèmia Espanyola com; "Conjunt de preceptes que s'atribueixen a Mahoma i als primers quatre califes ortodoxos"

¹⁴ Els hadiths són col·leccions de dites del profeta Muhammad

absolutament prohibit a l'Islam. *"No s'apropin al que porti a la fornicació, ja que és una immoralitat i un mal camí"* (Alcorà 25:68-70).

Les relacions sexuals per als musulmans es mantenen exclusivament en el matrimoni, és a dir, en la relació entre l'esposa i el marit. La seva finalitat és concebre i criar fills.

A més de tenir fills, la naturalesa de les relacions sexuals té un important paper en el benestar del matrimoni, ja que s'assoleix la satisfacció mútua, l'apropament i la compassió entre una dona i el seu marit. *"De la mateixa manera, quan satisfan els seus desitjos amb el que és lícit, en això hi ha recompensa"* (Alcorà 17:32).

De fet, des d'una òptica teològica, la mutilació és una acció il·lícita sobre la creació d'Al·là, la perfecció i bondat no ha de ser esmenada. Malauradament, la circumcisió en els homes a l'Islam ha contribuït també a difondre el mite dels beneficis de la mutilació en les dones. La circumcisió¹⁵ és clarament una tradició musulmana (tot i que també cristiana, jueva, d'aborígens australians, de cultures africanes...) i les conseqüències beneficioses per a la salut són àmpliament conegudes per l'OMS, com ara *protecció del virus Papil·loma Humà i del VIH, menor risc de contraure infeccions en l'aparell urinari, i evita patir fimosi, parafimosis i balanitis (patologies molt comunes del penis)*, entre d'altres. En l'**annex 1** trobareu un mapa global de la circumcisió l'any 2017.

2.6. CONSEQÜÈNCIES PER A LA SALUT DE LA DONA

Els procediments de mutilació genital no aporten beneficis per a la salut de les dones, sinó que comporten nefastes conseqüències tant a curt com a llarg termini. Així mateix, viola els drets a la salut, la seguretat i la integritat física, el dret a no ser sotmeses a tortures i tractes cruels, inhumans o degradants.

Les condicions en les quals es duu a terme *sovint no compleixen uns requisits mínims d'higiene. Aquesta pràctica s'executa amb instruments filants, oxidats, infestats, etc. i els talls no se suturen amb agulles estèrils ni amb fils, sinó que es fan servir sovint espines de mates, fulles de plantes o de llaunes*. De fet, moltes vegades *s'utilitza la mateixa fulla per a un grup de nenes sense saber si alguna d'elles pateix alguna malaltia* (transportant i

¹⁵ procediment quirúrgic amb la finalitat d'extirpar la pell que recobreix la punta del penis

augmentant així la incidència d'aquesta malaltia, que bé podria ser VIH) o *guarden la fulla per a un altre tall posterior* (La Manzana de Eva - Documental 2017).

En el moment en què es practica, es poden produir complicacions immediates com la mort per xoc neurogènic (produït pel dolor o arrelada a causa de les infeccions, al sagnat, a la manca d'asèpsia i antisèpsia en els conductes), clitoromegalia, hemorràgia, tètanus, sèpsia, hemorràgies greus, abscessos, quists, teixit de cicatrització excessiu, VIH/SIDA, infeccions de vies urinàries i reproductives, incontinença, etc. (i per aquesta raó quan la víctima rep visites dies després, moltes vegades és trobada morta) i quan van a hospitals, ja és massa tard (perden el dret a la vida).

Els dies següents segueixen apareixent conseqüències a part del dolor, algunes són retenció d'orina, nafres obertes a la regió genital o lesions greus dels teixits genitals. Quan aquestes nenes es fan dones, el dolor segueix persistint al llarg de la seva vida en el seu dia a dia i segueixen patint infeccions d'orina i vesicals recurrents, quists, esterilitat...

A l'hora de tenir relacions sexuals per primera vegada, torna a practicar-se un segon tall on s'amplia llavors l'orifici vaginal provocant així un altre mal. Això causa un tancament total a la vagina (provocant així també, dolor durant la penetració). De fet, molts casos d'infertilitat són a causa d'aquesta pràctica, ja que l'home penetra per l'orifici rectal a causa del gran tall i del dolor que li causa a la dona. En el cas tipus III, l'òrgan genital deixa de retenir per complet el semen, pel fet que en ser un orifici obert i tallat, aquest no xucla de la mateixa manera, atès que perd l'esperma, generant així infertilitat (en molts d'aquests territoris on es practica aquesta ablació, si la dona no pareix, també és discriminada i l'home tendeix a deixar-la i buscar-ne una altra). A tot això cal sumar la falta de plaer sexual i les conseqüències psicològiques irreversibles (depressió, ansietat, trastorn d'estrès posttraumàtic, etc.).

Durant el part, les complicacions són molt grans, és la principal causa de cesària o d'una intervenció quirúrgica per rescatar un fetus a temps. En el descens fetal, el fetus intenta baixar, però no pot, ja que és un canal tou que està totalment tancat a causa de l'estretor i dels estrips severos. L'esquinçament postpart (que és la principal causa de mort de les dones en els territoris on practiquen això) també provoca la seva mort. Una anònima afirma en el documental "Africa Rising" que a ella (referint-se a una noia), quan li van tallar la seva zona genital, el primer dia es va posar molt malament. Va començar a

Mariama Barry

Salva una noia, salva una generació

sagnar i de sobte li va donar tètanus i al tercer dia va morir. Un home també (en el mateix documental) explica: "Jo vaig portar a la meva filla en secret perquè la tallessin, després va tenir mala sort i va morir".

SABIES QUE...

Malgrat que les resultes siguin dolentes no són irreparables, ja que hi ha la cirurgia reconstructiva que canvia la vida de les víctimes.

"La reconstrucció consisteix a anar a buscar el que queda de clítoris i exposar-lo més externament possible, en el seu lloc original. D'aquesta manera aconseguim recuperar un aspecte estètic normal en quasi un 90% dels casos i la capacitat sensible en més d'un 70% de les intervencions", explica Pere N. Barri Soldevila, coordinador de la Secció Quirúrgica de la Fundació Dexeus Mujer de Barcelona i primer metge a Espanya en realitzar la intervenció.

L'objectiu de la reconstrucció es basa completament en la discussió entre pacient major d'edat i metge. Moltes vegades el propòsit del pacient és ajudar a fer que l'anatomia es vegi més "normal" i que l'individu "se senti més complet".

CONSULTA PREPARATÒRIA

La pacient es reuneix a l'Hospital Clínic¹⁶ amb cirurgians per analitzar l'historial mèdic i les expectatives d'aquella dona, així com per sotmetre's a un examen físic per determinar quin pla de cirurgia és millor per a ella, segons el tipus de tall.

Un cop programada la seva cirurgia, torna per a una cita d'examen físic i d'antecedents preoperatoris. I abans de la cirurgia, l'equip d'atenció dona instruccions preoperatories i postoperatories, així com medicaments receptats per a després d'aquesta.

DIA DE LA CIRURGIA

La cirurgia dura entre dues i tres hores al quiròfan. Es fa sota anestèsia general i la pacient se'n va a casa el mateix dia de l'operació.

Algú l'hauria de portar a casa i oferir-li assistència durant uns dies.

DESPRÉS DE LA CIRURGIA

Dues setmanes després, ha de veure a l'infermer practicant per a una revisió postoperatoria per observar si hi ha ferides, infeccions o qualsevol mena de dolor.

La restauració de la pigmentació, la sensació, la funció sexual i la curació psicològica variaran; la recuperació completa pot trigar mesos o anys depenent de la persona.

2.7. SITUACIÓ DE L'ABLACIÓ A EUROPA

Cal precisar que la pràctica de l'ablació a l'Àfrica no es limita a un lloc geogràfic concret, ni en realitat es correspon amb les divisions nacionals administratives, sinó que depèn de grups ètnics o religiosos. Però (tal com diu *Thill, M., i Sales, N. 2017*), a causa de la globalització i la migració d'aquests grups ètnics a diferents països, desplaçant-se amb el seu "bagatge cultural", actualment existeixen dones i nenes mutilades o en perill de patir

¹⁶ A l'opció del Clínic, s'hi pot arribar trucant directament al telèfon o des del CAP

aquesta pràctica en països com *Itàlia, Dinamarca, Regne Unit, Suècia o Espanya*, entre d'altres.

L'augment de la població musulmana a Europa també ha coincidit amb un increment de casos de mutilació genital de nenes (que alguns consideren justificats o fomentats per l'Islam) encara que des de fa dècades, organismes internacionals, ONG i mitjans de comunicació lliuren un difícil combat per aconseguir la seva erradicació. De fet, algunes ONG denuncien que mig milió de dones i nenes han patit l'ablació del clitoris *a mans de remeieres o, de manera clandestina, en centres sanitaris*, però encara que no existeixen dades oficials sobre el nombre exacte de dones i nenes que pateixen la MGF, solament *s'estima en unes 500.000, a més d'altres 180.000 dones i nenes en risc de ser sotmeses a aquesta pràctica cada any a causa de les grans comunitats africanes de diàspora a Europa, especialment en països amb alta prevalença de MGF*, segons dades del Parlament Europeu l'any 2015.

Alguns països (europeus), com és el cas d'Espanya, han realitzat esforços per legislar contra la MGF, donar suport a les nenes i dones i posar en marxa programes de prevenció. No obstant això, aquests intents han estat escassos i han tingut poc impacte. Es calcula que *cada any, 20.000 dones i nenes busquen asil procedent de països que practiquen la MGF a la Unió Europea*.

“En 2020, se estimó que alrededor de 160.000 mujeres, con residencia en Europa, habían sido víctimas de la MGF. Sólo en Alemania el número ha alcanzado la escalofriante cifra de 68.000, un 44% más que en 2017, debido al aumento de inmigración procedente de países en los que esta práctica sigue siendo común” (El confidencial, 8 de febrer de 2021)

SABIES QUE...

A Espanya està recollida en el Codi Penal, com a delictes de lesions amb una pena de presó d'entre 6 i 12 anys (tal com preveu l'article 149.2 de la Llei orgànica 10/1995).

La mutilació genital femenina es practica a casa nostra i és una pràctica perseguida en considerar-se una operació que atempta contra la integritat de les dones.

El coneixement dels països en què es concentra la pràctica de la MGF és fonamental per a la detecció i prevenció de possibles casos, tant de menors immigrants com de nenes nascudes a Espanya, ja que un dels factors de risc d'aquesta pràctica és procedir d'un país on es realitza. En l'**annex 2** trobareu un gràfic de la població total procedent de països on es practica.

*Encara que a Espanya es van detectar alguns casos de mutilació genital femenina practicats a Catalunya l'any 1993 i posteriorment a Palma de Mallorca el 1996, no existeixen proves exactes de què s'hagin dut a terme més mutilacions al nostre país. No obstant això, si s'han detectat casos d'immigrants mutilades, especialment a Catalunya i Andalusia. No hi ha dades a escala nacional de dones mutilades que resideixin a Espanya sense perjudici de les dades autonòmicament recollides en algun dels Protocols sobre mutilació genital femenina de les Comunitats Autònomes, per això, el desenvolupament d'aquest Protocol Sanitari contribuirà a l'obtenció de dades sobre MGF, com un tipus més de violència de gènere, a través d'indicadors comuns a tot el territori nacional.*¹⁷ En l'**annex 3** trobareu un mapa de la prevalença per comunitat autònoma.

I SABIES QUE...

A Catalunya hi ha moltes famílies que van arribar com a practicants i defensores de la tradició ablativa i que avui l'han abandonada.

Tot i això, encara n'hi ha que la practiquen i que per diverses raons encara la defensen. A Catalunya, la població de risc és originària bàsicament de regions on es practica el tipus I i tipus II. Ens podem trobar davant de víctimes amb conseqüències produïdes per una mutilació recent o amb una mutilació practicada fa molts anys. En relació amb la pràctica de la mutilació a les víctimes recents, la família que viu en el país d'origen sol exercir una forta pressió social sobre els familiars emigrats, que arriba al seu punt de màxima gravetat en el moment en què aquests tornen al seu país d'origen, sigui de manera definitiva o en període de vacances.

“Qualsevol alteració intencionada o lesió en els òrgans genitals femenins es considera delicte a Espanya. Però el marc legal no impedeix que almenys 17.000 nenes corrin el risc de ser mutilades, segons l'últim Mapa de mutilació femenina publicat per la Fundació

¹⁷ Segons el “Protocolo Común para la Actuación Sanitaria ante la Mutilación Genital Femenina”

Wassu-UAB. És una conseqüència directa de l'auge de la població de països com Mali o Sudan on aquesta pràctica s'entén com a part de la tradició. El 36% de les persones susceptibles, més de 6.000 joves, es troben a Catalunya. No obstant això, els casos detectats de Mutilació Genital Femenina pel Departament d'Interior en els últims set anys són 216". - LaVanguardia 2016

Important!

AQUESTS SÓN ELS CASOS A CATALUNYA EN ELS ÚLTIMS ANYS:

A l'**annex 4** hi ha les taules fetes per la Generalitat de Catalunya on podem veure l'evolució dels casos de la MGF en els últims anys a Catalunya amb les regions especificades.

En general, l'anàlisi és que durant l'any 2020, la Policia de la Generalitat Mossos d'Esquadra, ha tingut coneixement i ha pogut atendre 8 casos de mutilació genital femenina a Catalunya. *Aquestes xifres suposen una disminució del 22% de casos respecte a l'any 2019 (any 2019: 9 casos) i una disminució del 27% de les nenes ateses (any 2019: 11 nenes ateses).*

Dels 8 casos treballats, tots s'han tractat des de l'àmbit de prevenció, per tant cap havia estat realitzada al país d'origen de les nenes ateses. La franja d'edat de les nenes ateses ha estat entre els 0 i 16 anys, però sobretot entre els 0 i 7 anys. Les principals vies de coneixement d'aquests casos són els familiars (2 casos), els pediatres (1 cas), els Serveis socials (3 casos) i l'escola (2 casos).

2.8. EVOLUCIÓ DE LA MUTILACIÓ GENITAL FEMENINA DURANT LES ÚLTIMES DÈCADES

Als països dels quals es disposa de dades, tot i que aquesta pràctica ha disminuït considerablement *en la majoria de les regions d'Àfrica en les últimes tres dècades, es manté molt elevada i ha augmentat a l'Àsia occidental fins a 15 punts percentuals*, segons una anàlisi publicada a la revista en línia *BMJ Global Health* (la qual podeu trobar a l'**annex 5**). I segons UNICEF, *del 49% dels joves d'entre 15 i 19 anys que l'havien patit fa trenta anys a l'Àfrica, avui ha baixat fins als 15 punts percentuals.*

Les nenes menors de catorze anys representen 44 milions del total mundial, essent Mali (83%), Mauritània (51%) i Indonèsia (49%) els països més practicats.

"Si l'objectiu de les polítiques públiques és garantir que s'elimini la pràctica, es necessiten urgentment més esforços i intervencions, així com la planificació de serveis", diuen, assenyalant que això implica legislació, defensa, educació, comunicació multimèdia i forjant aliances amb líders religiosos i comunitaris i treballadors de la salut.

No obstant això, l'assoliment del projecte Mutilació Genital Femenina de Metges del Món Navarra ha estat la creació d'una associació multiètnica de dones africanes que es diu Flor d'Àfrica, que treballa braç a braç amb Metges del Món i amb la població africana en multitud de tallers dirigits, principalment, a les dones africanes residents a Navarra per a l'erradicació de la Mutilació Genital Femenina i de totes les violències contra les dones.

A la primera part del projecte, a les dones i homes africans no els agradava parlar de la Mutilació Genital Femenina ni participar en les activitats per a mostrar-la; però ara després d'un bon treball, les famílies s'ofereixen a participar en diferents activitats per visibilitzar-la, com participant en els documentals realitzats per Metges del Món o donant testimonis com aquest:

Rhobi Samwelly tenia tretze anys quan la seva mare li va explicar que l'anava a sotmetre a la mutilació genital femenina, tradicional en la seva comunitat, a Tanzània. Es va sentir terroritzada. *"No volia fer-me-la perquè la meva amiga Sabina havia mort per això".*

Samwelly li va implorar a la seva mare que no la mutilés, i com que aquesta va insistir ella li va prometre que buscaria algú amb experiència i que no moriria.

No obstant això, *Samwelly* va estar a punt de perdre la vida: va tenir una hemorràgia profusa i va passar hora inconscient. Quan finalment va recuperar el sentit, la seva mare es va sentir tan alleujada que va prometre a *Samwelly* que no mutilaria a cap de les seves sis germanes petites. - *Revista Elnacional*

Amnistia Internacional, en col·laboració amb el Consell d'Europa, ha publicat una guia per a la prevenció i lluita contra la MGF, en el marc de la campanya "End FGM European Campaign" (Campanya Europea per Acabar amb la MGF), en què ha col·laborat juntament amb altres 15 organitzacions. Aquesta guia pretén *posar l'accent en la necessitat de la prevenció de la violència contra les dones, la protecció de les víctimes i la persecució dels perpetradors com a part d'un conjunt de polítiques integrades*. Se centra en la importància del Conveni d'Istanbul¹⁸, i inclou una selecció de les pràctiques reeixides que il·lustren les obligacions que els Estats han de respectar i aplicar per tal de demostrar el seu compromís per a l'eliminació de la MGF. Els governs compten així per primer cop amb una eina per posar fi a aquest tipus de violència.

Malauradament, tot i que Organitzacions com les Nacions Unides han fet campanya en contra d'aquesta pràctica demanant la seva abolició, les taxes de MGF en alguns països no s'han mogut.

3. PART PRÀCTICA

3.1. LA MGF AL MÓN

Segons RIECS¹⁹, *Almenys 200 milions de dones i nenes a tot el món han participat en la pràctica de la mutilació genital femenina*. I, l'OMS calcula que cada any són sotmeses 3 milions de nenes o joves, unes 8.000 cada dia o 5 nenes cada minut.

UNICEF estima que *la mutilació genital femenina es concentra en 31 països d'Àfrica i Orient Mitjà (dels quals es disposa de dades), a més d'Indonèsia*, tot i que també *persisteix en països asiàtics* com l'Índia, Maldives, Tailàndia, Sri Lanka, Singapur, l'Iran, l'Iraq o el Pakistan, incloent-hi algunes *comunitats indígenes d'Amèrica Llatina i en poblacions d'Oceania, Amèrica i Europa*.

A partir de la consulta d'estudis i informes publicats per diferents institucions com ara *UNICEF, 28tooMany, BBC, epdata, END FGM, National FGM Map i FAWCO*, he elaborat una taula-resum (**annex 6**) on faig la relació de tots els països a escala mundial on es realitza aquest tipus de pràctica.

¹⁸ El Conveni d'Istanbul és el primer instrument europeu jurídicament vinculant dedicat específicament a la violència contra les dones i és un pas important cap a una major igualtat de gènere. Com a tal, abasta diverses formes de violència de gènere, i la MGF és una d'elles

¹⁹ Revista d'Investigació i Educació en Ciències de la Salut

El que extrec de la taula-resum que he elaborat és que l'edat per mutilar no té res a veure amb la cultura, tradició, religió o continent. Encara es desconeix la raó per la qual no s'ha dut a terme des de sempre en una edat en concret. A més a més, depenent de la zona geogràfica o creença es pot viure com una festa en què els familiars i amics obsequien la nena amb diners, or i roba, mentre que en altres situacions les nenes són segrestades enmig de la nit per ser mutilades. Les persones que fan la circumcisió solen ser dones sense formació mèdica, en uns casos el practica la llevadora tradicional de la zona, en altres una de les persones majors/sàvies de poble, llevadores, etc.

No obstant això, molts governs d'Àfrica i d'altres llocs han pres mesures per eliminar la pràctica de la MGF als seus països, i encara que es trobi prohibida, hi ha grups ètnics que, seguint la seva tradició, cultura o religió ancestral, ho fan igualment amb risc de represàlies legals.

El 51,92% dels països inclouen lleis que criminalitzen la MGF, programes d'educació i divulgació, i l'ús de remeis civils i regulacions administratives per impedir la pràctica. Les penes oscil·len entre un mínim de tres mesos i un màxim de vida a la presó. Diversos països també imposen multes monetàries, cosa que fomenta la seva eliminació. De fet, hi ha hagut informes de persecucions o detencions en diversos països africans com ara Burkina Faso, Egipte, Ghana, Senegal, Sierra Leone i entre d'altres.

Mentre realitzava la taula, he observat moltes diferències pel que fa a la realització dels estudis en funció de les característiques del territori:

- ❖ S'han dut a terme molts estudis a l'Àfrica i, en canvi, passa desapercebut a regions com ara Rússia, Estats Units, Austràlia i entre d'altres.
- ❖ Encara que es practica en països d'Amèrica, no tenen lleis en contra en cap dels seus països.
- ❖ En territoris on es troben tribus, com ara l'Amazones o algunes zones d'Austràlia, els estudis són pràcticament inexistents, sobretot si es troben en indrets poc habitats, ja que simplement no interessa.
- ❖ Les regions amb més prevalença són més estudiades per les institucions, i, per tant, hi ha més informació detallada.

Pel que fa a la creença, el que m'ha cridat l'atenció és que no solament la realitzen els musulmans sunnites o xiïtes, sinó que hi ha casos de cristians ortodoxos molt

conservadors i es practica igual entre animistes i jueus, cosa que reforça la idea que no té cap relació amb les escriptures sagrades.

Pretendre abolir l'ablació, únicament prohibint-la amb una llei que hi estigui en contra, pot provocar la resposta contrària al que es vol aconseguir. Com a exemple tenim al Senegal, on la prevalença de la pràctica ha pujat amb la llei.

Des del meu punt de vista, aquesta pràctica hauria de ser molt més inspeccionada perquè solament amb l'estudi podem arribar a saber coses que desconeixem, i probablement amb això, tindriem les eines necessàries per proposar actuacions preventives concretes i potser així arribaríem a erradicar-la.

3.2. PROTOCOLS EN L'ATENCIÓ PRIMÀRIA

He pogut posar-me en contacte amb la Mariona González, pediatra referent en MGF del CAP Josep Masdevall de Figueres, per concretar una trobada i poder fer-li una entrevista amb la finalitat de saber quins són els protocols d'actuació dels CAP de l'Alt Empordà.

Imatge de la Mariona González en un dels moments de la entrevista

El que em va explicar són les recomanacions que els equips de pediatria han de tenir en compte en la seva tasca com a professionals de la salut en l'abordatge de la prevenció, la detecció, l'atenció i la recuperació de la MGF.

En fer les visites de l'infant, els professionals plantegen el tema de la MGF per tal de conèixer la postura de la família respecte a la pràctica i el suport que donaran a les filles amb els seus plans de futur. Però, un cop els professionals s'assabenten que la nena realitzarà unes vacances al seu país d'origen, demanen una visita pre-viatge per corroborar que els genitals estan bé.

Una vegada comprovat, donen la informació i medicació necessària, on a més a més, se'ls convida a signar un document de compromís (mentre siguin menors) perquè estiguin convençuts de no mutilar la seva filla i, per tal que quedi gravat, l'escanegen i el desen a l'historial de la filla. Vegeu la mostra del document a l'**annex 7**.

Tot i que des del CAP demanen que se signi al més aviat possible (perquè pot desaparèixer l'oportunitat de fer-ho), s'han trobat amb algunes mares que a vegades, a causa de la barrera idiomàtica, esperen per parlar amb els marits i portar el document signat uns dies més tard.

Afortunadament, el CAP no es troba mai amb pares que no firmen el compromís i una vegada tornada de les vacances, es fa una visita per comprovar que no hi ha hagut cap tipus de mutilació. Jo mateixa vaig passar aquest control després d'un viatge al Senegal realitzat l'any 2009.

En general, el paper del CAP és important, però els Serveis Socials i els docents als centres educatius també han d'estar al cas per si les nenes han de fer viatges imminents, ja que quan el CAP no rep notícies de la nena, els professionals sanitaris truquen preguntant si estan bé i si tenen signat el document. I en cas que algun docent tingués dubtes a l'escola, aquests poden fer una consulta a la treballadora social, a la pediatra o a la referent Mariona González, que indagarien en la història d'aquesta nena.

Què passa si...?

- En el cas que una nena que viu aquí sigui mutilada en unes vacances i no torni, el CAP i les institucions no se'n fan responsables, ja que des d'aquí es pot jutjar sempre que la persona hi sigui (solament es pot penalitzar des d'aquí sempre que sigui aquí el responsable de la menor).
- En el cas que s'hagi fet constar en el seu historial que els pares han sigut informats i que no han volgut signar, el CAP alerta als Serveis Socials i, un cop la

treballadora social ho fa constar a la Taula de mutilació dels Serveis Socials de l'Ajuntament, aquests intenten persuadir la família que signi el document.

Quan s'activa a Mossos?

- En el cas que consideressin que fos necessari separar aquestes nenes dels seus pares perquè hi ha la sospita fundada que se'n van i no se sap clarament quina és la posició de la família, s'activa el protocol a Mossos d'Esquadra i als Serveis d'Atenció a la Infància i l'Adolescència. Però en general, els Mossos intenten, de la millor manera possible, evitar el viatge.
- En el cas de tenir problemes per posar-se en contacte amb els pares, que no acudissin a les visites o faltessin (és evident de què no hi ha manera que vinguin i signin), llavors s'activen els Mossos.

Si prèviament aquestes nenes ningú les havia visitat i la família no estava alertada o informada des d'un principi, no es poden activar els Serveis Socials, els Mossos i la DGAIA²⁰. Tanmateix, si prèviament estan informats des d'un principi, ho saben i, per tant, coneixen les conseqüències, llavors sí que és considerat un delicte de maltractament. I, en aquests casos, el paper del CAP és de denunciar.

I després de la denúncia...?

Una vegada denunciats els responsables que han signat el document, s'enfronten a penes d'entre sis i dotze anys de presó, a més a més de perdre la custòdia i la pàtria potestat de la nena.

El CAP coneix el funcionament i té prevencions per a la pràctica, però els qui porten l'atenció a la salut sexual i reproductiva són els metges de família i les llevadores en l'àmbit de ginecologia i obstetrícia (que això ja seria Hospital on també s'encarreguen de les dones embarassades, ja que l'embaràs pot comportar un risc).

SABIES QUE... Els serveis d'Atenció a la Salut Sexual i Reproductiva (ASSIR) tenen un paper fonamental.

²⁰ Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència

Sobretot tenen aquest paper en la prevenció i l'atenció de dones que han patit la Mutilació Genital Femenina (MGF) per l'especial abordatge d'aquests aspectes de la salut, en un entorn de confidencialitat, i basat fonamentalment en els drets sexuals i reproductius de les persones:

- El dret a assolir el nivell més alt de salut sexual i reproductiva durant tot el seu cicle vital, a través de l'accés a la informació i a l'educació necessàries.
- El dret a adoptar decisions lliures relatives a la vida sexual i reproductiva sense discriminació, coaccions, ni actes de violència, d'acord amb el que estableixen els documents de drets humans.
- El dret a una vida sexual satisfactòria i a la llibertat de decidir quan i amb quina freqüència planificar els embarassos.

En aquest sentit, els serveis d'ASSIR són dispositius que es troben en un espai privilegiat per poder identificar les situacions de desigualtat de gènere que determinen que a vegades les dones no puguin exercir la seva llibertat envers la sexualitat, o la capacitat de triar parella, o el tipus de relacions sexuals que desitgen, o l'anticonceptiu que voldrien utilitzar, entre altres situacions, independentment del país d'origen. Aquests aspectes són els que poden identificar en dones que han patit una MGF a vegades també lligat a matrimonis forçats o embarassos no planificats.

Per fer l'atenció d'una dona que ha patit una MGF o per prevenir-la en les seves filles, el paper de les llevadores o llevadors i també des d'obstetrícia i ginecologia són molt fonamentals.

3.3. CONEIXEMENT DE LA MGF EN EL MEU ENTORN

He decidit fer enquestes a residents de l'Alt Empordà per veure si saben què és la MGF i què n'opinen al respecte. Per tant, part del meu treball ha consistit en això, extreure conclusions sobre el que han dit en general.

L'enquesta va ser enviada via correu electrònic, enviada per enllaços en les xarxes socials i va ser contestada de manera totalment anònima. Consisteix en tretze preguntes: deu són tancades amb opcions a escollir i tres són obertes. Totes les preguntes són representades en gràfics on avaluo les diferents percepcions.

En total l'enquesta ha estat resposta per 71 persones. Tot i que he de destacar que no totes les preguntes han estat respostes per tots els enquestats (a l'**annex 8** es detalla l'anàlisi de cadascuna de les preguntes de l'enquesta).

Vaig decidir fer la primera pregunta de manera oberta mostrant una imatge representativa de la MGF, per estimar de manera real el coneixement de les persones que realitzaven l'enquesta i a continuació una fotografia amb la definició de la MGF perquè si algú desconeixia la pràctica, pogués continuar responnent.

Per tal de treure conclusions sobre quina franja d'edat en sabia més al respecte, vaig decidir saber si hi ha un baix coneixement en el meu entorn i saber si l'edat condiona, ja que ens consta que la majoria dels enquestats es troben en una franja d'edat d'entre els 10 i els 20 anys.

Examinar aquests resultats m'ha permès saber el coneixement de les persones respecte a la pràctica. Analitzant el resultat de l'enquesta, he observat que hi ha una gran diferència de coneixement sobre l'ablació entre les edats. La majoria dels adolescents i gent de 20 a 30 anys està mitjanament informada al respecte, en canvi, la poca gent gran que ha realitzat l'enquesta tenia molt més coneixement.

M'alegra saber que la majoria ha respost que creien que les conseqüències de la pràctica eren psicològiques, físiques i emocionals, tot i que en la primera pregunta preguntava què era la MGF representada en una imatge, i solament 15 persones l'han respost bé.

A més a més, el 100% creu que és un acte que afecta de manera negativa, de manera que els resultats han sigut totalment com me'ls esperava, ja que cap persona creu que la pràctica s'hagi de dur a terme.

Tanmateix, el fet que ningú hagi escollit la resposta: "a partir de tenir la regla" (la qual era la més incoherent) en la pregunta: "en quina franja d'edat creus que s'executa", també demostra el sentit comú i el coneixement dels enquestats.

En resum, quasi totes les persones enquestades més grans, sabien què era la MGF i pensen que a Occident s'hauria de tenir més consciència sobre el tema, per tant, l'edat sí que demostra el coneixement respecte al tema. I, en definitiva, aquest estudi no ha

canviat la meua manera de veure les coses perquè ja creia que com més grans eren les persones, més prenen esment de l'ablació.

3.4. EL MEU DOCUMENTAL

A mi m'encanta veure documentals perquè a part d'interessar-me per aprendre coses noves, considero que és una via d'aprenentatge des d'un àmbit molt més pràctic i entenedor. Un dia mentre estava a casa vaig disposar-me a veure el documental català "Matar el monstre" a TV3 i no perquè sabés de què es tractava, sinó perquè sortia la xicota, en aquell moment, del meu germà i em feia gràcia.

Imatge de la Jumma i la seva germana en una escena del documental

La Jumma juntament amb altres dones, es van omplir de valor i van explicar les seves experiències viscudes fent-me reflexionar a mi, que no em veia afectada. I amb motiu de la barreja d'emocions que em va generar en veure-les, vaig començar a indagar al respecte creant-me així un interès enorme i desolador.

Recordo començar a preguntar a casa i cada vegada que interrogava a la meua mare, ella sentia tristesa en parlar sobre això i sempre anava per camins diferents, fins que una vegada ja farta, la vaig fer seure dient-li que si us plau m'ho afirmés si era veritat això que passava al Senegal, i amb llàgrimes als ulls l'Aissatou em va confessar que a ella també li ho van fer. La ira que vaig sentir amb els diversos documentals vistos i el testimoni de la

meva mare, quinze mesos després, em va fer decidir dedicar el meu treball de recerca a la mutilació genital femenina.

La idea de fer un documental, però, va venir després, quan em vaig adonar que tenia molta gent propera que havia patit l'ablació genital i el propòsit era bàsicament donar-los veu per tal que el testimoni no es perdés.

En conseqüència, en el meu documental, parlen dones que han patit les conseqüències de la pràctica, les mateixes que podeu trobar en les entrevistes de l'**annex 9**, que vaig haver de fer per tenir una base.

El meu pare em va intentar ajudar a buscar dones mutilades per fer les entrevistes, però va ser molt difícil, ja que algunes dones se senten incapaces de recordar aquella mala experiència que van patir essent petites, experiència de la qual no s'obliden mai. A d'altres, simplement, els fa vergonya parlar-ne i més si s'ha de gravar per fer-ho públic.

Sincerament, vaig perdre totalment les esperances, les tres úniques dones que m'havien dit que sí se'n van anar de viatge i realitzar una entrevista que no fos cara a cara em resultava quasi impossible. En conseqüència, vaig idear enviar-los un qüestionari per correu, però es perdria tot el suc, la sensibilitat i no podria repreguntar ni interrompre perquè afegissin més informació per donar encara més força al testimoni.

Així doncs, com que em vaig desanimar, vaig redactar unes preguntes que el meu pare va remetre per *WhatsApp* a dues dones amigues seves afectades per la pràctica. Ell coneixia a diverses dones, que en principi estaven disposades a fer-ho. Però finalment, va ser complicat aconseguir que una de les dones, Dienabou, accedís a fer-se l'entrevista d'una forma que no fos anònima.

Durant les entrevistes, he hagut d'utilitzar dos dispositius intel·ligents: un per fer de gravadora de veu, i l'altre per elaborar el vídeo. A continuació presento aquests 4 testimonis que, superant temença, neguits i pors van decidir compartir aquesta experiència tan traumàtica:

3.4.1 AISSATOU

Aissatou Bobo Barry, plena de valor, va decidir recordar la seva terrible experiència, en castellà, juntament amb la d'un bebè que va morir als sis mesos de vida, a causa d'aquesta pràctica il·legal.

La meva mare va néixer a Nebataba, Senegal, però desgraciadament, va tenir una vida molt complicada, ja que no va conèixer mai el seu pare i va haver de criar-se amb els seus avis.

Aissatou va ser la primera a qui vaig entrevistar i va exposar amb tota franquesa i sinceritat que desconeixia la raó per la qual li ho van fer i la realitat és que creuen que mutilant solament ajuden a les nenes, i tenen una visió totalment diferent del que realment és.

Narra que una senyora encarregada de mutilar venia i s'emportava a nenes sense el consentiment dels pares portant-les a indrets com ara el bosc.

A l'Aissatou la va enganyar la seva àvia i entre dues dones li van agafar les cames entre crits i plors. Malgrat que hi hagués força dones al voltant, cap no feia res. I cada vegada que la rentaven i curaven de la sang que vessava, sentia cremor i un dolor inexplicable. Malauradament, aquesta no va ser l'única experiència traumàtica que va viure la meva mare.

Mentre trenava a una dona que tenia una filla, van venir la tia i la mare d'aquesta, les quals es van emportar el bebè. I, malgrat que Aissatou hagués repetit reiterades vegades que no se l'emportessin, no va poder fer res.

Asseguda acabant les trenes va sentir els pitjors crits i plors que mai ha escoltat en la seva vida. Van arribar-li notícies de què el bebè de sis mesos havia tingut una hemorràgia que li va provocar la mort. I tristament, la mare de la criatura amb un buit interior, no va poder trucar la policia, ja que va ser un fet provocat per la seva pròpia mare.

“Fue muy duro [...] Es algo que intento olvidar”.

Arran d'això, ha crescut preguntant-se la raó per la qual ho feien si no ho demanava la religió i, com que no trobava resposta, va culpar a la vida, que molt injusta és.

3.4.2 DIENABOU

“Dienabou” és la dona que ha preferit ser anònima i com que no podem arrabassar-li aquest dret, he hagut d'utilitzar un nom fictici, però tot i que li vaig fer l'entrevista directament, en la gravació de veu i en el vídeo és la meva germana qui surt interpretant-la. Però malgrat que Dienabou no ha tingut el valor de mostrar-se davant la gent, sí que l'ha tingut per poder-m'ho explicar.

Dienabou narra durant l'entrevista que amb solament sis anys va ser víctima d'aquesta pràctica, amb el tipus més sever.

En unes vacances familiars al Senegal, malgrat que els seus pares mai van voler realitzar la mutilació a cap de les seves filles, la seva àvia en un moment en què estava a soles amb ella, va portar-la enganyada a un indret i, tot i que li deia múltiples vegades que volia tornar amb els seus pares, la seva àvia va refusar, deixant que l'agafessin dones per a mutilar-la.

Aquesta horrible experiència, a mesura que anava creixent, només li causava problemes com ara en l'embaràs i en el part, en el qual van haver de fer-li una cesària. I a conseqüència de tot el succeït, no ha volgut tornar mai més al seu país de naixement.

3.4.3 SOUADOU

Després de molt d'esforç, vaig tenir l'oportunitat de fer-li una entrevista a una dona que al principi no va estar gaire d'acord en ser filmada, preferia ser “anònima”. Necessitava aquella gravació per al documental, així que després de parlar amb ella, va decidir donar-me la seva autorització per fer el vídeo de coll avall. Souadou, en veure la filmació, es va animar, es va emplenar de coratge i es va disposar a mostrar la seva cara dient-me que: *“preferia ser una dona amb voluntat i valentia, que una dona covarda, que no seria capaç de realitzar el que vol i superar les seves pors”*. De manera que vam dur a terme una segona gravació on ara sí, sortia completament ella.

Souadou, encara que hagi estat més de quinze anys a Catalunya i parlés el català a la perfecció, va preferir fer l'entrevista en castellà on narra la seva gran història.

La meva tia que té trenta-vuit anys i és de Dakar, explica com li van agafar els braços, les cames i el cos entre sis dones i la van mutilar amb solament quatre anys, utilitzant una fulla sense anestèsia, ni medicaments, acompanyada a més a més, de les seves germanes, cosines i veïnes, les quals serien les següents.

“Lo peor es que es una cosa que nunca se olvida y cuando te lo hacen de pequeña lo vas a vivir, lo vas a pasar mal hasta el último día de tu vida [...] Tengo una hija a la que nunca se lo voy a hacer y nunca se lo hará nadie!”

Dolorosa i trista vida, perquè a més de ser mutilada als quatre anys, experiència que malgrat la seva edat, mai no oblidarà, Souadou va viure una vida difícil en casar-se amb solament setze anys en un matrimoni forçat.

3.4.4 DIOULDE

Dioulde Barry, el meu pare, va néixer a Dianwely, Senegal. Des d'una edat molt primerenca, va quedar orfe, tant de mare, com de pare. Va créixer en un medi social molt humil, la qual cosa li va comportar tenir una vida molt difícil.

A mesura que anava creixent, s'anava adonant de la importància de l'educació en la societat. Ell, que va tenir la oportunitat d'estudiar, gràcies als sacrificis del seu germà gran, sentia que tenia un pensament molt diferent de la gent que l'envoltava. Dioulde sentia impotència per les injustícies que es cometien, des de sempre va tenir la curiositat de saber la raó per la qual s'infligia aquest tipus de pràctica a nenes que no tenien el dret d'escollir sobre el seu propi cos. Per aquesta raó, aquest home es va prometre, des de llavors, que cap de les seves filles mai patiria cap mena d'ablació genital.

Gràcies a la seva constància, perseverança i superació, després de casar-se, va poder arribar a Espanya amb vint-i-pocs anys. Malauradament, la seva dona encara seguia allà amb el seu fill de sis anys i amb la seva altra filla, que en tenia dos.

Mentre buscava totes les solucions possibles per a portar a la seva família, el meu pare va rebre una trucada de la seva dona que li deia que a la seva filla Kadidiatou, li realitzarien la mutilació en pocs dies.

“Se la volia emportar a una dona major [...], la qual feia aquest tipus de pràctica. Però jo li vaig dir que no, [...] que estic molt en contra d'això. [...] I puc dir orgullós, que a la meva filla no se l'han fet, de veritat!”

Aquestes eren les paraules exactes d'aquest home, on demostra una vegada més, el seu criteri i la seva gran personalitat.

Ara, que ja fa més de trenta anys que viu a Catalunya, explica durant l'entrevista (que podeu trobar completa en l'**annex 9** com he esmentat anteriorment) com va succeir aquest fet, el qual considera que és un tema tabú al Senegal perquè a la gent no li agrada gaire parlar sobre això.

Durant l'entrevista a en Dioulde se'l veia còmode contestant, per aquesta raó no havia de reafirmar les seves contestacions per donar-li una mica de seguretat a l'hora de contestar. Quan li feia una pregunta, ell sabia com gestionar-la i la detallava de manera clara i ordenada (no barrejava conceptes). Per contra, pensava molt abans de donar respostes, feia bastants pauses i parlava amb un to de veu molt fluix.

Malgrat l'esforç de la gent per erradicar la pràctica, i tot i que el Govern ho ha prohibit, per desgràcia, encara es practica il·legalment en zones rurals del Senegal.

3.5 ANÀLISI DE LES ENTREVISTES

En preparar les entrevistes, vaig intentar garantir la comoditat dels testimonis tant com fos possible, de fet, vaig permetre a les dones triar on realitzar la gravació, i l'opció que un amic o algú estigués present i els donés suport.

Durant el procés d'entrevista les meves emocions es removien cada vegada que aquestes dones deixaven sortir mots de la boca a causa de l'impacte que em feia escoltar les seves experiències.

Veiem casos on algunes de les dones entrevistades asseguren que la MGF els havia deixat amb por de confiar en els altres. Altres, la por les va portar a evitar tornar al seu país d'origen per la preocupació que les seves filles fossin agafades sense consentiment.

Per tant, en general els resultats de tots els testimonis, indiquen que influeix la por en aquestes dones tant com l'impacte emocional que els va generar aquesta seqüela.

Gairebé totes descriuen les etapes de desenvolupament de les seves vides com una lluita constant emocional, però a la fi, també descriuen aquestes mateixes experiències, les causants de crear la seva capacitat de superació i força psicològica.

3.6 PROCEDIMENT DEL DOCUMENTAL

En començar el documental, vaig haver de trobar referències així que vaig mirar encara més curtmetratges, audiovisuals, vídeos i sobretot documentals per a saber com estructurar-lo. Tanmateix, vaig decidir organitzar-ho de la següent manera perquè fos el més realista i commovedor possible:

PRINCIPI

- ❖ Petita introducció de la mutilació genital femenina
- ❖ Frase amb veu introductòria de la Souadou
- ❖ Presentació dels testimonis presents durant el documental

COS

- ❖ Experiències i testimonis:
 - Aissatou Bobo Barry
 - Souadou Balde
 - Dioulde Barry
 - Dienabou

FINAL

- ❖ Petita introducció de clausura de la mutilació genital femenina
- ❖ Frase amb veu per concloure de la Souadou
- ❖ Joc de paraules amb el títol del treball i la veu de Souadou
- ❖ Crèdits
- ❖ Frase final feta per mi

Tot el documental està estructurat des d'un àmbit totalment creatiu i improvisat. Totes les imatges intercalades són del Senegal, atès que tots els testimonis pertanyen a aquest territori. I com ja sabeu, comença amb la presentació i acaba amb els crèdits tancant el final amb la cançó africana "Spirit" de Beyoncé. A continuació podeu veure el documental, que us recomano veure des del primer enllaç, ja que és de millor qualitat.

[DOCUMENTAL](#) (recomanació: veure-ho en 720p, que s'ajusta en la configuració)

[DOCUMENTAL](#) (si no es pot veure el primer enllaç, accedir al segon)

4. CONCLUSIÓ

Per assolir els meus objectius del principi, em va ser necessari buscar resposta a diverses incògnites, les quals gràcies a la recerca, la investigació i les coses que he après, puc respondre en el mateix ordre que les hipòtesis:

- ❖ **Coneixent que hi ha molta immigració a Catalunya de persones procedents de territoris on aquesta pràctica se segueix realitzant, els casos de la pràctica a l'Alt Empordà són molt alts.**

Amb el gràfic de la població total resident a Espanya procedent de països de l'Àfrica on es practica la MGF i les taules fetes per la Generalitat de Catalunya surt l'evolució dels casos de la MGF en els últims anys a Catalunya, podem dir perfectament que els casos i la prevalença és baixa, però no la suficient, ja que la mutilació respon al control de la sexualitat de les dones, que en tots els casos, viola els drets de les dones i nenes. Per aquesta raó, tots hem d'incrementar esforços: el govern, les institucions, els professionals de salut, els líders comunitaris, els pares, les mares i les famílies, per eliminar aquesta pràctica.

- ❖ **Els motius per als quals avui en dia encara es practica es desconeixen.**

La realitat que hem pogut observar a través de la taula-resum que he elaborat és que encara es desconeix la raó en concret, ja que hem de tenir en compte que l'origen també.

Depenent de la zona geogràfica o creença es pot viure com:

- el ritu de pas de l'edat infantil a l'edat adulta
- la importància d'arribar verges al matrimoni

- aplacar la fogositat femenina i que arribi verge al matrimoni
- si la dona no s'ho fa, no podrà concebre
- que els genitals de la dona no creixin i es quedin entre les cames com un home
- el clítoris és perillós durant el part i pot causar la mort quan està en contacte amb el cap del nadó
- simplement una cultura, tradició o creença

En aquests exemples, podem veure que és totalment relatiu, en general els motius habituals de la MGF són l'acceptació social, la religió, la higiene, la preservació de la virginitat, la possibilitat de casar-se i la millora del plaer sexual masculí.

❖ **En el meu entorn hi ha un baix coneixement de la MGF i com més gran, més coneixement tens.**

Examinar els resultats de l'enquesta m'ha permès saber el coneixement de les persones respecte a la pràctica. Analitzant el resultat de l'enquesta, he observat que en general, quasi totes les persones enquestades, sabien què era la MGF i pensen que a Occident s'hauria de tenir més consciència sobre el tema, per tant, hi ha més coneixement del que em pensava. També he analitzat que com més gran era la gent, més coneixement tenia, i com a resultat, es confirma la segona part de l'hipòtesi.

❖ **Els països amb més afectació es troben a l'Àfrica, i en els altres continents, si es realitza, és simplement per causa de la immigració.**

La mutilació genital no només es practica a l'Àfrica de manera tradicional (de fet hem pogut veure que hi ha països de l'Àsia on la prevalença és molt més elevada que en altres de l'Àfrica, com per exemple Malàisia, Indonèsia o Singapur). Que l'Àfrica sigui el continent on més es practica i on més s'estudien els casos no vol dir que sigui l'únic on es porta a cap. Abans de començar el treball creia que només es feia allà, però tenia un pensament erroni, endemés el fet que es faci allà també hauria de ser una preocupació pels països d'altres territoris, ja que la majoria de les regions tenen una alta taxa d'immigració de població procedent d'aquest continent.

❖ **El tipus d'ablació que es fa en les regions que la practiquen de l'Àfrica és divers i solament depèn de qui la realitzi.**

Arran dels documentals que he vist he pogut conèixer els diversos tipus que hi ha, tot i que les conseqüències per a cada un d'ells són molt difícils de saber pel fet que tot és molt relatiu; pot dependre del cos de la dona, de l'edat, dels records i traumes que tingui,

de la brutalitat o de la força utilitzada, etc. I de fet, malgrat tot el que he après, la segona part de la hipòtesi se m'escapa. Se m'ha fet impossible indagar-la en profunditat, ja que simplement no s'esmenta la raó per la qual es fa un determinat tipus.

Arran de la recerca d'informació que he fet al llarg del treball, he pogut fer una anàlisi a fons de la mutilació genital femenina. Vaig començar el treball sabent poques coses d'aquesta pràctica i puc afirmar que he complert els meus objectius i hipòtesis inicials. Tanmateix, la recerca i la investigació m'ha fet reflexionar fins a un punt on mai vaig creure que podria arribar, a més a més d'extreure les següents conclusions:

Pel que fa als testimonis que he recollit, en aprofundir sobre el desenvolupament de la història de les víctimes, he evidenciat que les conseqüències per les dones a les quals es practica l'ablació per la tradició, són moltes. I és que les tradicions vulnereu les voluntats de les persones. Les tradicions no es qüestionen el que fan ni per què ho fan. I, les persones que practiquen la mutilació genital femenina segueixen la tradició sense saber per què es feia i per què se segueixen fent.

El problema quin és? Que estan àmpliament reconeguts els abusos dels drets i la violència sexual contra les dones, que malgrat institucions com UNICEF faci de la MGF una prioritat a assolir en la igualtat de gènere i empoderament de totes les dones, l'ablació genital està poc investigada.

A causa del creixent pes demogràfic de col·lectius d'immigrants procedents d'aquests països i a causa de la immaterialitat de la tradició, la pràctica s'ha extens fins al punt d'aparèixer a llocs on no existia. I, això em porta a fixar la següent qüestió com a punt de partida:

Com poden les dones o àvies fer la mutilació genital a les nenes i com ho veuen?

Una pregunta molt dura. La resposta hauria de ser senzilla, però no ho és.

La pressió cultural i l'estructura social que mantenen aquestes pràctiques són fortes, ja que es deixen emportar per una tradició ancestral, en l'experiència prèvia de les seves mares i dels seus majors, així com en missatges religiosos confusos i legislacions ambigües.

Moltes dones d'aquestes societats aproven la tradició i obliguen les filles a sotmetre's a elles sense saber que és perjudicial, altres homes fins i tot, insulten i ataquen les dones que no s'han sotmès a la tradició, i com que és una resposta no trobada, considero que és el poder de l'adoctrinament la raó per la qual es realitza.

No obstant això, la major part de les nenes que se sotmeten a aquesta tradició, la contemplen amb horror. Total simple i absolut horror. I en molts casos finalment, l'única cosa que queda de la voluntat de la persona (després de dècades d'abús a les societats que practiquen aquests ritus) és només la resignació.

Com a societat, hauríem de fer un gran canvi. Hauríem de tenir dret a decidir què fer amb el nostre propi cos. Com a societat, unim-nos per combatre aquesta equívoca pràctica, perquè salvant una noia i posant-la fora de perill, podem salvar una generació.

Considero que una millor comprensió de la MGF ajudarà els professionals de la salut a millorar l'atenció sanitària que es proporcionen, ja que sobretot, treballant molt a les escoles, tenint occident més consciència sobre la pràctica (quan obrim les fronteres per a un intercanvi de pensaments) i educant a les persones que ho realitzen (diguem-lis que el que estan fent està malament i que no ajuden a les nenes com elles creuen), solament així, podríem arribar a veure un canvi. L'abast de la mutilació és a escala mundial i ens afecta a tots com a societat.

En resum, augmentar la conscienciació i educant les comunitats implicades podria ajudar a posar-se en dubte les pràctiques nocives. Canviar les pràctiques tradicionals que han existit durant segles és un procés lent i difícil ho reconec, però el més important és oferir educació a les dones afectades i a les seves famílies per tal d'ajudar o almenys disminuir aquesta pràctica nociva, oferint-la, això sí, de manera continuada mitjançant consultes i reunions.

El fet de tractar-se d'un tema que m'afecta directament, vull des d'aquí, donar el meu suport total a les que intenten fugir d'aquesta xacra humana. Encara que el món, la gent que us envolta i la vostra fe us han traït, no esteu soles.

Gràcies, VALENTES.

5. FONTS D'INFORMACIÓ

5.1. PÀGINES WEB

- ❖ 28 too many. (febrer 2020). *FGM in Mauritania: short report*. 11 d'agost 2021.
[mauritania_short_report_v1_\(february_2020\).\(28toomany.org\)](https://www.28toomany.org/mauritania-short-report-v1-february-2020)
- ❖ ABC Internacional. (11 de desembre de 2013). *¿Defiende el islam la mutilación genital femenina?*. 6 juliol 2021.
[¿Defiende el islam la mutilación genital femenina? \(abc.es\)](https://www.abc.es/2013/12/11/defiende-el-islam-la-mutilacion-genital-femenina_20131211_123.html)
- ❖ Actitud Fem. *Esta tribu indígena cree que el clítoris es el 'timbre del infierno'*. 11 d'agost 2021.
[mutilación genital femenina en américa | ActitudFem](https://www.actitudfem.com/mutilacion-genital-femenina-en-america)
- ❖ Amnistía Internacional. (5 de febrer de 2015). *Mutilación Genital Femenina: Todavía 29 países siguen practicando esta forma de violencia contra las mujeres y las niñas*. 4 setembre 2021.
[Mutilación Genital Femenina: Todavía 29 países siguen practicando esta forma de violencia contra las mujeres y las niñas \(amnesty.org\)](https://www.amnesty.org/es/documents/2015/02/05/mutilacion-genital-femenina-todavia-29-paises-siguen-practicando-esta-forma-de-violencia-contra-las-mujeres-y-las-ninas)
- ❖ Ayuda en Acción. (17 de gener de 2020). *Tipos de mutilación genital femenina*. 22 juny 2021.
<https://ayudaenaccion.org/ong/blog/mujer/tipos-mutilacion-genital-femenina/>
- ❖ BBC News. (19 de desembre de 2019). *Mutilación genital femenina: las novias que vuelven a someterse al terrible procedimiento "para llegar vírgenes" al matrimonio*. 20 juny 2021.
[Mutilación genital femenina: las novias que vuelven a someterse al terrible procedimiento "para llegar vírgenes" al matrimonio - BBC News Mundo](https://www.bbc.com/news/health-51681111)
- ❖ BBC News. (6 de febrer de 2019). *Mutilación genital femenina: qué es y en qué países se practica*. 19 juny 2021.
[Mutilación genital femenina: qué es y en qué países se practica - BBC News Mundo](https://www.bbc.com/news/health-49811111)

- ❖ BMC Health Services Research. (24 July 2018). *Knowledge, attitudes and practices of primary healthcare professionals to female genital mutilation in Valencia, Spain: are we ready for this challenge?*. 6 setembre 2021.
[primary healthcare professionals to female genital mutilation in Valencia, SBMC Health Services Research | Full Text \(biomedcentral.com\)](#)

- ❖ CENTER of REPRODUCTIVE RIGHTS. (12 de novembre de 2008). *Female Genital Mutilation (FGM): Legal Prohibitions Worldwide*. 13 d'agost 2021.
[Mutilació Genital Femenina \(MGF\): Prohibicions legals a tot el món | Centre de Drets Reproductius \(reproductiverights.org\)](#)

- ❖ Clara. (4 de febrer de 2020). *La Mutilación Genital Femenina, una amenaza real que sigue muy presente*. 21 juny 2021.
[La Mutilación Genital Femenina, una amenaza real que sigue muy presente \(clara.es\)](#)

- ❖ Daily News Egypt. (10 de febrer de 2021). *FGM in Egypt: Culture goes through sea change as law revolutionises*. 9 d'agost 2021.
<https://dailynewsegypt.com/2021/02/18/fgm-in-egypt-culture-goes-through>.

- ❖ Democracy and freedom watch. (23 de novembre de 2016). *FGM will be ended 'very soon' in Georgia, says acting justice minister*. 11 d'agost 2021.
[La MGF se pondrá fin "muy pronto" en Georgia, dice el ministro de Justicia en funciones - Democracy & Freedom Watch \(dfwatch.net\)](#)

- ❖ elDiarioes. (17 d'agost de 2016). *La defensa de la ablación provoca una fuerte polémica en Rusia*. 9 d'agost 2021.
- ❖ [La defensa de la ablación provoca una fuerte polémica en Rusia \(eldiario.es\)](#)

- ❖ epdata. (1 de desembre de 2021). *La mutilación genital femenina en el mundo, en datos y gráficos*. 4 d'agost 2021.
[La mutilación genital femenina en el mundo, en datos y gráficos \(epdata.es\)](#)

- ❖ EXPATICA: live, work, live. *Guide to women's rights in Qatar*. 14 d'agost 2021
[Els drets de les dones a Qatar: una guia completa | Expàtica \(expatica.com\)](#)

- ❖ FAWCO. (7 de desembre de 2020). *Target Program*. 29 d'agost 2021.
[Is FGM Happening Here? \(fawco.org\)](https://www.fawco.org/Is-FGM-Happening-Here?)
- ❖ FGM NZ. *Beliefs and Issues: sustaining the practice*. 21 juny 2021.
[Creences i problemes | Mutilació Genital Femenina i Nova Zelanda \(fgm.co.nz\)](https://www.fgm.co.nz/Creences-i-problemes-Mutilaci%C3%B3-Genital-Femenina-i-Nova-Zelanda)
- ❖ gencat. (2020). *Visor de dades sobre Mutilació genital femenina*. 6 setembre 2021.
[Visor de dades sobre Mutilació genital femenina. Mossos d'Esquadra \(gencat.cat\)](https://www.gencat.cat/mossos/visor-de-dades-sobre-mutilaci%C3%B3-genital-femenina)
- ❖ informadormx. (25 de juny de 2016). *diez ventajas de la circuncisión*. 22 juny 2021.
<https://www.informador.mx/Suplementos/Diez-ventajas-de-la-circuncision-20160625-0098.html>
- ❖ Institute for war & peace reporting. (4 de novembre de 2016). *FGM uncovered in Georgia*. 11 d'agost 2021.
<https://iwpr.net/global-voices/fgm-uncovered-georgia>
- ❖ Justia US Law. (16 de maig de 2010). *Georgia code crimes and offenses female genital mutilation*. 11 d'agost 2021.
[§ 16-5-27 - Female genital mutilation :: 2010 Georgia Code :: US Codes and Statutes :: US Law :: Justia](https://www.justia.com/codes/us-codes-and-statutes/us-law/16-5-27-female-genital-mutilation-2010-georgia-code/)
- ❖ Juventud crítica. (13 de febrer de 2018). *La Mutilación Genital Femenina en América Latina*. 11 d'agost 2021.
[La Mutilación Genital Femenina en América Latina – Juventud Crítica \(wordpress.com\)](https://www.juventudcritica.com/la-mutilaci%C3%B3n-genital-femenina-en-am%C3%A9rica-latina-%E2%80%93-juventud-cr%C3%ADtica)
- ❖ LaVanguardia. (6 de febrer de 2016). *Mutilación Genital Femenina: 216 niñas afectadas en Catalunya*. 4 setembre 2021.
<https://www.lavanguardia.com/vangdata/20160205/301929904357/mgf-ablacion-mutilacion-genital-femenina-catalunya.html>
- ❖ matemáticas. *convertir fracciones a porcentajes*. 30 novembre 2021.
<https://matematicas.maniacs.info/Fracciones-a-Porcentajes/27/52-en-porcentaje.html>

- ❖ national FGM centre. *Female Genital Mutilation*. 1 setembre 2021.
[FGM – National FGM Centre](#)
- ❖ national FGM centre. *Interactive World Map*. 31 d'agost 2021.
[World FGM Map – National FGM Centre](#)
- ❖ nature ecology & evolution. (6 de febrer de 2017). *Cultural evolution: Evolution of female genital cutting*. 26 juny 2021.
<https://www.nature.com/articles/s41559-017-0079>
- ❖ nuevatribunaes. (14 d'agosto de 2017). *El mundo musulmán y la sexualidad*. 21 juny 2021.
[El mundo musulmán y la sexualidad \(publico.es\)](#)
- ❖ Orchid Project: working together to end female genital cutting. 29 d'agost 2021.
[Orchid Project Mexico - Orchid Project](#)
- ❖ Parlament Europeu. (11 de febrer de 2020). *Mutilación genital femenina: ¿dónde se practica? ¿por qué? ¿qué implica?*. 19 juny 2021.
[Mutilación genital femenina: ¿dónde se practica? ¿por qué? ¿qué implica? | Noticias | Parlamento Europeo \(europa.eu\)](#)
- ❖ PennMedicine. *Female Genital Mutilation Reconstructive Surgery*. 10 novembre 2021.
<https://www.pennmedicine.o/plastic-surgery/reconstructive-surgery/female-genital-mutilation-reconstructive-surgery>
- ❖ reuters. (1 d'abril de 2019). *U.S. woman says strict Christian parents subjected her to FGM*. 19 juny 2021.
[Una dona nord-americana diu que els pares cristians estrictes la van sotmetre a la MGF | Reuters](#)
- ❖ RT Question More. (24 d'agost de 2016). *Girls as young as 3 undergoing genital mutilation in Russia's Dagestan*. 10 d'agost 2021.

[Girls as young as 3 undergoing genital mutilation in Russia's Dagestan — RT World News](#)

- ❖ SBS News. (21 de maig de 2018). *What is FGM and is it happening in Australia?*. 28 d'agost 2021.
[Què és la MGF i està passant a Austràlia? \(sbs.com.au\)](#)
- ❖ SINC. (6 de febrer de 2019). *6 de febrero, Día Mundial contra la Mutilación Genital Femenina: Así actúan frente a la ablación los profesionales sanitarios en España*. 10 novembre 2021.
<https://www.agenciasinc.es/Reportajes/Asi-actuan-frente-a-la-ablacion-los-profesionales-sanitarios-en-Espana>
- ❖ smartravellergovau: be informed, be prepared. *Female Genital Mutilation (FGM)*. 29 d'agost 2021.
[Female Genital Mutilation | Smartraveller](#)
- ❖ Sociedad. (7 de novembre de 2018). *La mutilación genital femenina cae en África pero aumenta en Asia en las últimas décadas*. 2 setembre 2021.
[La mutilació genital femenina cau a l'Àfrica, però augmenta a Àsia en les últimes dècades \(elperiodico.com\)](#)
- ❖ The Moscow Times: Independent news from Russia. (24 d'agost de 2016). *Girls Under the Knife: Is Russia Ready to Tackle FGM?*. 9 d'agost 2021.
[Girls Under the Knife: Is Russia Ready to Tackle FGM? \(themoscowtimes.com\)](#)
- ❖ UNFPA, UNICEF. (2017). *Exploring Harmful Practices of Early/Child Marriage and FGM/C in Georgia*. 11 d'agost 2021.
[Exploring-Harmful-Practices-of-EarlyChild-Marriage-and-FGMC-in-Georgia_0_0.\(promundoglobal.org\)](#)
- ❖ UNICEF. *Female Genital Mutilation in Egypt: Recent trends and projections*. 9 d'agost 2021.
https://data.unicef.org/wp-content/uploads/2020/02/FGM-Brochure-Recent-Trends-Projections-Egypt-English_2020

- ❖ UNICEF. (4 de març de 2020). *¿Qué es la mutilación genital femenina? Respuestas a siete preguntas: ¿Cómo afecta esta nociva práctica a millones de niñas en todo el mundo?*. 19 juny 2021.
[¿Qué es la mutilación genital femenina? Respuestas a siete preguntas | UNICEF](#)
- ❖ US department of state archive. (20 de gener de 2009). *Report on Female Genital Mutilation (FGM) or Female Genital Cutting (FGC)*. 9 d'agost 2021.
[Egypt \(state.gov\)](#)
- ❖ World Health Organization (OMS). *search results*. 13 setembre 2021.
<https://www.who.int/home/search?indexCatalogue=genericsearchindex1&searchQuery=CIRcumcision&wordsMode=AnyWord>

5.2. BIBLIOGRAFIA

- ❖ Delegación del Gobierno contra la Violencia de Género i Fundació Wassu-UAB. (2015). *La Mutilación Genital Femenina en España*.
[Estudio_MGF.pdf \(igualdad.gob.es\)](#)
- ❖ *El Sagrado Corán*. The Holy Qu'ran
- ❖ END FGM. (2020). *Female Genital Mutilation/Cutting: A call for a global response*.
[FGM_Global_-_ONLINE_PDF_VERSION_-_07.pdf \(endfgm.eu\)](#)
- ❖ Estrabó. *Geografía vol XVII: Història*, volum II
- ❖ Fundació Wassu-UAB. (2015). *La Mutilación Genital Femenina en España*.
[2021_Mutilacion_genital_femenina_España.pdf \(carm.es\)](#)
- ❖ Fundació Wassu-UAB. (2015). *Mutilación Genital Femenina manual para profesionales*.
<https://www2.cruzroja.es/documents/5640665/13613403/ManualMGF+2017.pdf>

- ❖ Jewel Llamas. (2017). *Female Circumcision: The History, the Current Prevalence and the Approach to a Patient*.
<https://med.virginia.edu/family-medicine/wp-content/uploads/sites/285/2017/01/Llamas-Paper.pdf>
- ❖ Neus Aliaga. (2017). *Guía Multisectorial de Formación Académica sobre Mutilación Genital Femenina*.
<https://mapfgm.eu/wp-content/uploads/2017/04/Guia-Castellano.pdf>
- ❖ Newsroom Infobae. (6 de Febrer 2021). Mutilación genital femenina, problema global que no entiende de continentes. *Infobae*.
[Mutilación genital femenina, problema global que no entiende de continentes - Infobae](#)
- ❖ Ortega, I. (2013). *Esculpir el género: Nuevas fronteras de la Mutilación Genital Femenina*. Palma, España: Universitat de les Illes Balears. Págs. 39- 99
- ❖ Pilar Sánchez Boza i Paz Núñez Martí. (2021). *Mutilación genital femenina en Madrid: Migración, contexto y acogida*.
[Type of the Paper \(Article \(uah.es\)\)](#)
- ❖ Thill, M., y Salas, N. (2017). *Guía Multisectorial de Formación Académica sobre la Mutilación Genital Femenina*. Madrid, España: Dykinson. Págs. 33-112

5.3. FILMOGRAFIA

- ❖ Asociación de Escritores Solidarios Cinco Palabras (productor), (2017). *Kenia Documental* [documental].
[\(1\) KENIA DOCUMENTAL 2017 - MUTILACIÓN GENITAL FEMENINA - YouTube](#)
- ❖ Jose Manuel Colon (director), (2017). *La manzana de Eva* [llargmetratge documental]. Espanya: Netflix.
- ❖ Paula Herida (director), (2009). *Africa Rising* [documental]. Estats Units d'Amèrica: IMDbPro.

5.4. VIDEOGRAFIA

- ❖ BBC News. (2019, febrer 5). *FGM 'being performed on UK babies' - BBC News* [Vídeo].
[FGM 'being performed on UK babies' - BBC News - YouTube](#)
- ❖ Gad Hason. (2021, juliol 22). *South Africa 2021 Drone video.* [Vídeo].
[\(4\) South Africa 2021 Drone video - YouTube](#)
- ❖ haloprojectuk. (2016, juliol 21). *FGM Cartoon* [Vídeo].
[\(4\) FGM Cartoon - YouTube](#)
- ❖ Jose Crlos Alexandre. (2021, maig 19). *Aerial view of Dakar, Senegal* [Vídeo].
[\(19\) Aerial view of Dakar, Senegal - YouTube](#)
- ❖ KIM Julien. (2020, maig 2). *SALY SENEGAL 100% DRONE | MAVIC 2 PRO | CINEMATIC 4K* [Vídeo].
[\(19\) SALY SENEGAL 100% DRONE | MAVIC 2 PRO | CINEMATIC 4K - YouTube](#)
- ❖ One Man Wolf Pack. (2019, maig 3). *[4K]Drone Footage | Visiting West Africa - SENEGAL 2019 Cinematic Aerial Film* [Vídeo].
[\(19\) \[4K\]Drone Footage | Visiting West Africa - SENEGAL 2019 ...: Cinematic Aerial Film - YouTube](#)
- ❖ PAPE GUEYE. (2017, novembre 26). *Dakar vue du ciel* [Vídeo].
[\(19\) Dakar vue du ciel - YouTube](#)
- ❖ tritschlerproductions. (2019, abril 12). *AFRICA BY DRONE 4K* [Vídeo].
[\(4\) AFRICA BY DRONE 4K - YouTube](#)

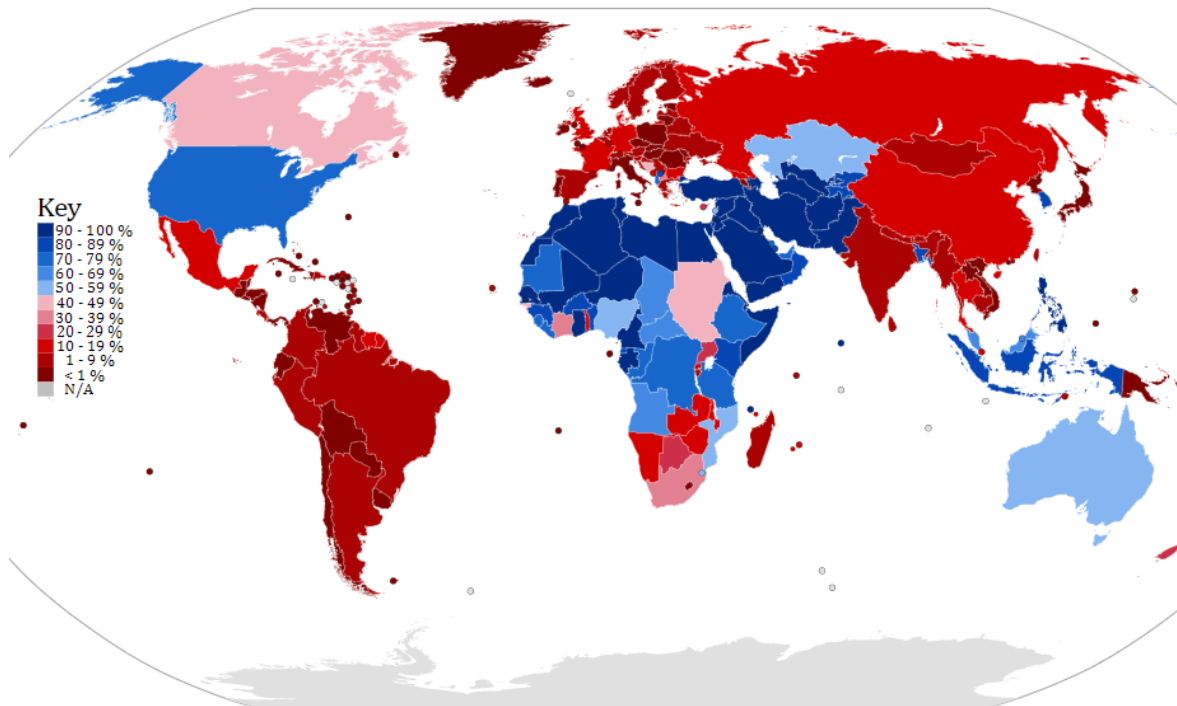
6. ANNEXOS

6.1 ANNEX 1

El següent mapa mostra la circumcisió masculina portat a cap l'any 2017.

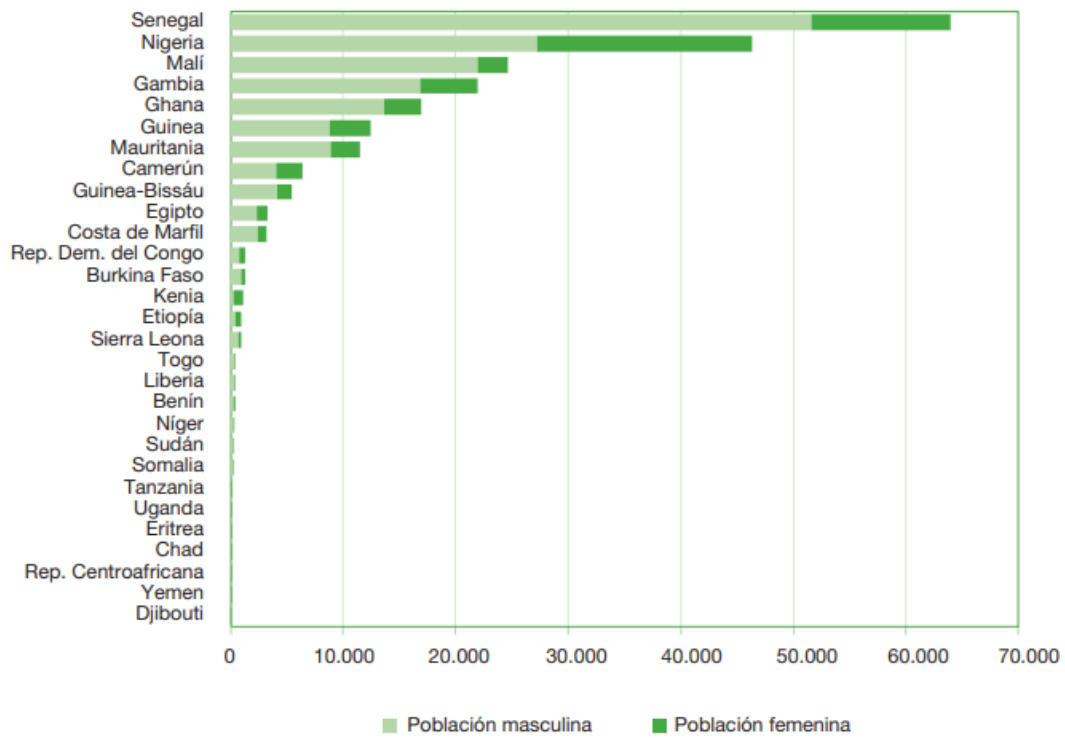

Mapa global de la circumcisió l'any 2017

6.2 ANNEX 2

Aquesta és la població originària de països on es realitza la pràctica que viu a Espanya.

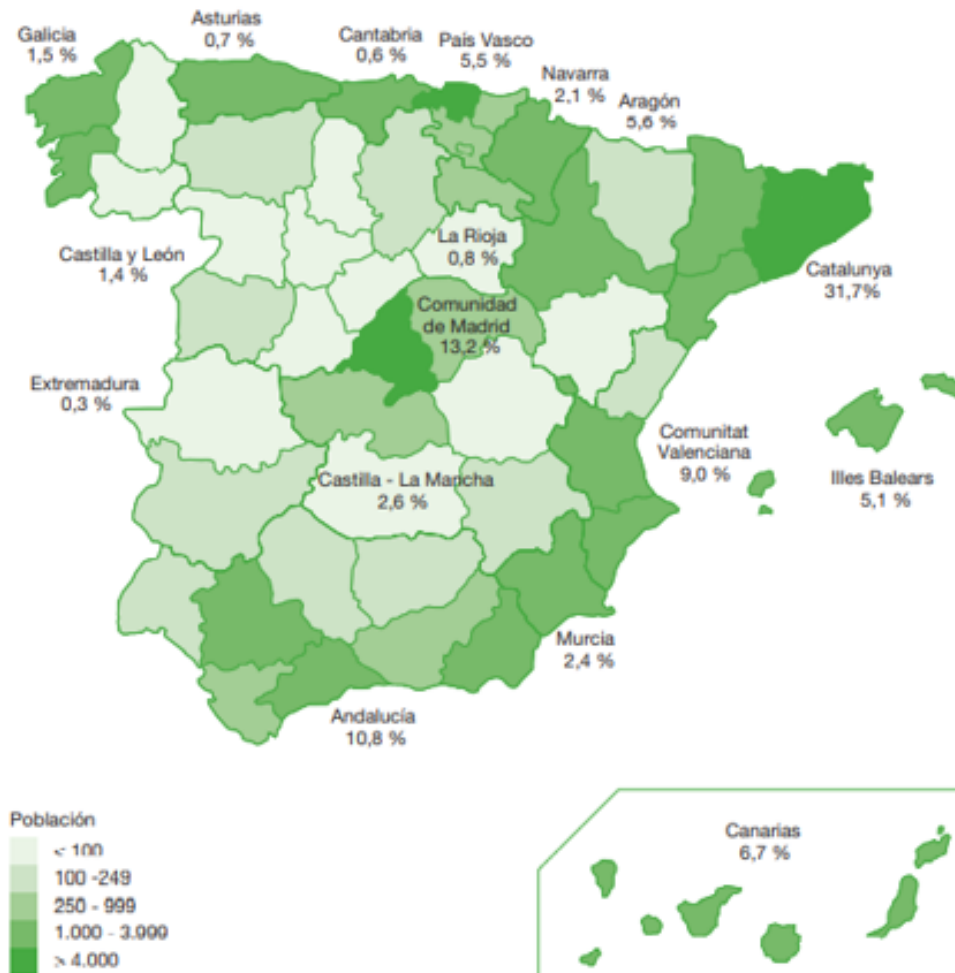

Gràfic: Població total resident a Espanya procedent de països on es practica la MGF i sexe

6.3 ANNEX 3

Aquesta és la prevalença de la pràctica a Espanya.

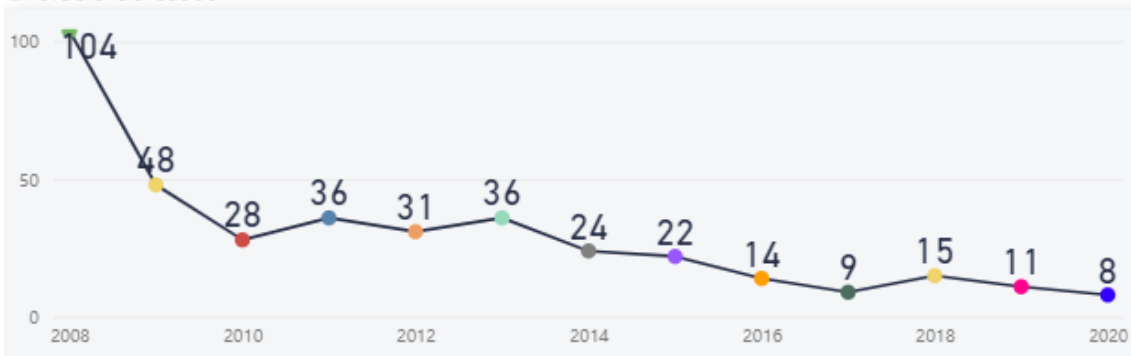
Mapa de la prevalença de la MGF a Espanya per comunitats autònomes tenint en compte que el primer cas va ser l'any 1993

6.4 ANNEX 4

La institució de Salut demana al CAP quants viatges s'han fet, quantes nenes han viatjat i quantes han tornat íntegres. Llavors per recollir les dades, els referents de la MGF intenten que els equips diferents de cada pediatria apuntin les seves pacients. Aquesta és la taula feta per la Generalitat de Catalunya recollint dades de Serveis Socials, Atenció Primària, diferents CAP, escoles i Mossos d'Esquadra.

Evolució de casos

Nenes ateses per regions policials

Regió policial	Nenes ateses
Regió Policial Metropolitana Nord	5
Regió Policial Camp Tarragona	2
Regió Policial Girona	1
Regió Policial Central	0
Regió Policial Metropolitana Barcelona	0
Regió Policial Metropolitana Sud	0
Regió Policial Pirineu Occidental	0
Regió Policial Ponent	0
Regió Policial Terres de l'Ebre	0
Total	8

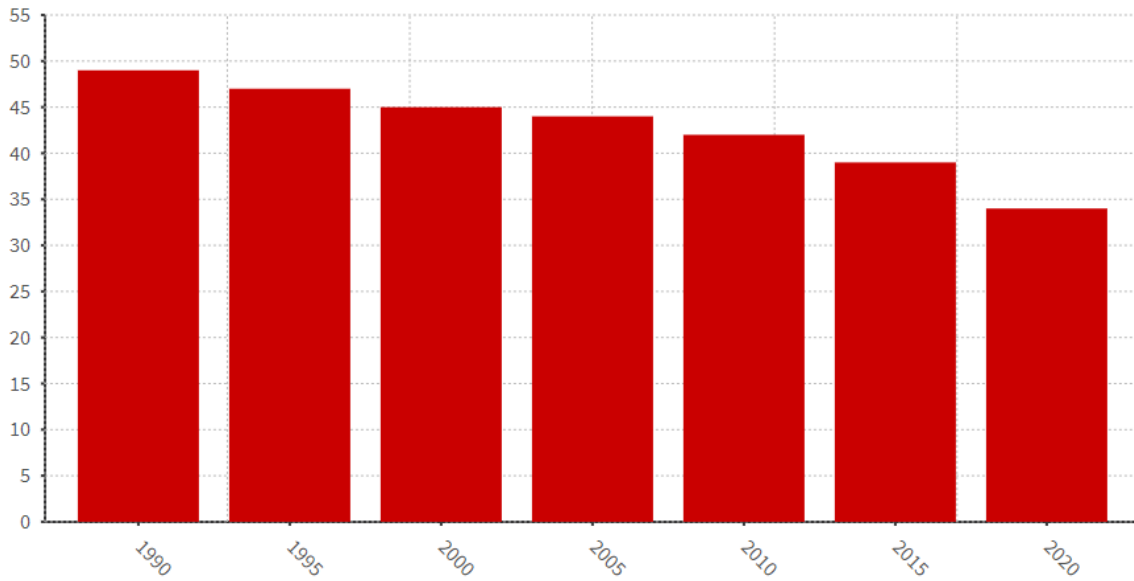
Taules fetes per la Generalitat de Catalunya on podem veure l'evolució dels casos de la MGF en els últims anys a Catalunya

6.5 ANNEX 5

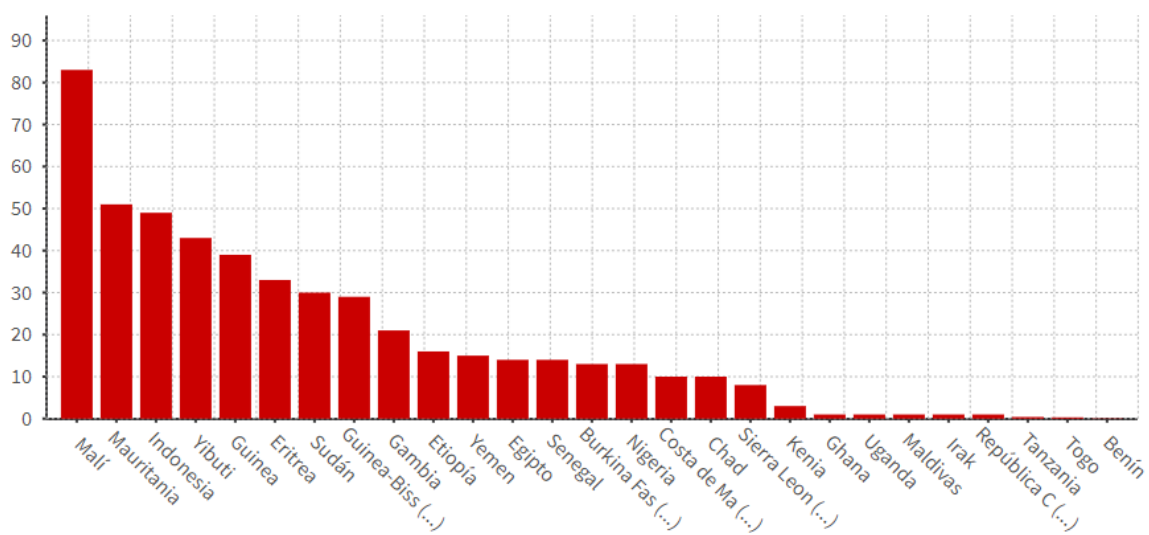
Les següents gràfiques mostren la prevalença de l'ablació dels 0 als 14 anys a l'Àfrica.

Noies (%) d'entre 15 i 19 anys (Unitats)

■ Percentatge (%) de noies d'entre 15 i 19 anys en les quals s'ha practicat Font: UNICEF, www.epdata.es

% (Unitats)

■ Prevalença Font: UNICEF, www.epdata.es

Prevalença de la mutilació genital femenina en nenes de 0 a 14 anys (últimes dades disponibles entre 2010 i 2018) i els seus països

6.6 ANNEX 6

Per tal de poder prendre consciència de l'abast del costum en l'àmbit mundial, he fet una lectura i recerca de tots els llocs on es practica. Aquí podeu trobar una taula amb totes les dades alfabèticament ordenades per països, de les quals he fet una relació en la mesura del possible. La presento a continuació:

PAÍS	TIPUS	EDAT	PREVA- LENÇA	SIGNIFICAT	LLEIS
Aràbia Saudita	Tipus I, II, III o IV	0-17	-	Neteja (<i>Tahara</i>)	No hi ha lleis
Austràlia ¹	En una enquesta a pediatres australians, el 60% va dir que sí que es practicava en el seu país.	En la mateixa enquesta els pediatres van informar de dos nens nascuts allà en els quals van ser	-	-	Criminalitza amb un màxim de set a vint-i-un anys de presó

¹ Els *Arrernte* són la segona comunitat aborigen d'Austràlia, els quals practiquen l'ablació

	Zurynski (coautor de l'enquesta) també va dir: "creia que es practicava a Austràlia"	portats a Indonèsia per al procediment			
Benín	Tipus I o II	0-9	17%	Tradicció	Llei nacional anti-MGF específica que prohibeix i criminalitza la pràctica des del 2003. Les sancions són des de multes per no denunciar la mutilació fins a penes de fins a cinc anys per a aquells que ajudin, insinuïn o realitzin el procediment. Quan la MGF provoca la mort d'una dona o nena, la pena oscil·la entre els cinc i els vint-i-cinc anys de treballs forçós
Brunei	Tipus I	-	-	Religió	No hi ha lleis
Burkina Faso	Tipus II	0-14	72%	El clítoris és perillós durant el part i pot causar la mort quan està	Van tenir el primer pla d'acció nacional l'any 1992 i quatre anys després va ser criminalitzat. Aquesta llei s'aplica.

				en contacte amb el cap del nadó	Entre el 2014 i el 2017 hi va haver 178 detencions, 151 casos judicials i 109 condemnes. Ara, en el seu quart pla estratègic nacional, Burkina Faso té l'objectiu nacional de reduir l'ablació almenys un 30% d'aquí l'any 2030
Camerun	Tipus I o II	5-9	1%	Tradició i religió	Legal. Un projecte de llei està pendent des de fa més de deu anys, a l'espera de ser debatut al Parlament
Canadà ²	Tipus I o III	0-16	-	Tradició	Està criminalitzat amb anys de presó
Colòmbia ³ i Panamà	Tipus I	No hi ha estadístiques fiables, només testimonis d'una nena de nou anys i un bebè mort a causa de la pràctica	-	Els <i>embera chamí</i> ⁴ creuen que el clítoris és el "timbre de l'infern" i que prevé de la infidelitat	Algunes tribus natives (Emberá, Arhuaco, Koguis...) són conegudes per practicar la MGF, però no hi ha cap llei en contra d'aquesta

² Els supervivents canadencs s'han pronunciat contra la pràctica de la comunitat canadenc-somali i *Dawoodi Bohra* entre d'altres

³ D'acord amb alguns líders, l'ablació es remunten ta a l'època de la conquesta, quan les indígenes de llavors van sucumbir a l'encant dels espanyols i van ser utilitzades per saciar la disbauxa sexual dels visitants europeus. "Como los vieron bonitos, las indígenas se iban con ellos y dejaban a sus esposos. Para evitar eso, las parteras les cortaban el clítoris a las niñas cuando nacían para que en la edad madura no fueran demasiado ardientes e incurrieran en actos de infidelidad", assenyala un ancià

⁴ Tribu indígena de Colòmbia

Costa d'Ivori	Tipus I o II	0-9	42%	Una dona sense la mutilació no pot concebre	1998 (any promulgat) on ho criminalitzaven amb anys de presó
Djibouti	Tipus III o IV	0-9	93%	Cultura (<i>Gudnin</i>)	Il·legal. La llei anti-MGF existeix des del 1994
Egipte	Tipus I o II	0-14	95%	Religiós	La pràctica ha estat il·legal des de 1996. Estableix un mínim de cinc anys de presó per extirpar, modificar o mutilar una part dels genitals d'una dona. També estableix un mínim de set anys si el procediment causa danys permanents
Els Estats Units d'Amèrica ⁵	-	-	-	Religió	Jennifer ha llançat una petició en línia demanant una llei contra la mutilació a Kentucky, un dels 21 estats que no criminalitzen la pràctica

⁵ La mateixa font (ONG de Desenvolupament d'Astúries) també refereix l'extensió de la pràctica de les comunitats *Bohra* emigrades als Estats Units, altres llocs de l'Índia i a l'est d'Àfrica. A més, a més, una dona nord-americana d'una estricta comunitat cristiana blanca ha explicat com els seus pares la van obligar a sotmetre's a la mutilació genital femenina (MGF) quan era una nena, un cas molt inusual que els activistes van dir que podria donar lloc a històries similars que sortirien a la llum i diuen que la història de Jennifer, la seva germana gran, *Reene Bergstrom* i d'entre altres, suggereix que la pràctica secreta també pot ocórrer en algunes comunitats blanques conservadores

Emirats Àrabs	Una enquesta va trobar que el 34% de les dones enquestades havien estat sotmeses a la MGF. No se sap el tipus específic tot i que estudis a petita escala suggereixen que se sotmeten al tipus I o IV	-	34%	Arribar verges al matrimoni	És legal, però el Ministeri de Sanitat prohibeix que es realitzi en hospitals i clíniques estatals. Això no impedeix que els pares es tallin les seves filles en clíniques privades o a casa
Eritrea	Tipus I o III	0-5	89%	Tradició (<i>Mekhnishab</i>)	Llei nacional anti-MGF específica que prohibeix i criminalitza la MGF
Etiòpia	Tipus I, II o III	0-9	74%	Els genitals femenins creixeran i es quedaran entre les cames com un home (<i>Absum</i>)	L'any 2005 s'introdueix la disposició legal per criminalitzar la MGF, per tant, és totalment il·legal

Filipines ⁶	Tipus IV; tanmateix, és molt diferent del tipus IV practicat en altres països ⁷	-	-	Tradicció i/o religió (ritu de pas)	No hi ha lleis
Geòrgia ⁸	Tipus I o II	12-17	-	Religiós	Serà castigada amb una pena de presó d'entre cinc i vint anys
Ghana	Tipus II	0-4	4%	Tradicció	Il·legal des de l'any 1994
Guinea	Tipus II	0-14	96%	Cultura i Religió (<i>Sunningol</i>)	Prohibit des del 1965, encara que ho segueixin fent amagats
Guinea Bissau	Tipus I o II	0-14	44%	Tradicció (<i>Fanado</i>)	Llei nacional anti-MGF específica que prohibeix i criminalitza la MGF
Gàmbia	Tipus I o II	0-9	78%	Ritu de pas de l'edat infantil a l'edat adulta	Il·legal. La legislació que ho prohibeix es va aprovar el desembre de 2015 en

⁶ A les Filipines només es practica principalment a comunitats musulmanes de la regió de *Mindanao*

⁷ La primera etapa es realitza durant la infància que és preferiblement que la nena sigui menor de deu anys. La segona etapa es fa un cop la noia es va convertir en dona i encara en el matrimoni primerenc de la seva vida. I l'última etapa és durant l'edat adulta tardana quan la dona compleix cinquanta anys o més

⁸ El govern georgià s'ha compromès a investigar després de la revelació que les noies dels pobles de *Tivi*, *Saruso* i *Chantliskure* al districte de *Kvareli*, que té una gran població

				social	el marc de la Llei de modificació de la dona
Iemen	Tipus II	0-1	22%	Tradicció	Actualment, no hi ha cap llei que ho prohibeixi. Hi va haver un decret ministerial, a partir de gener de 2001, que prohibia la pràctica en instal·lacions sanitàries governamentals i privades
Índia ⁹	Tipus I	-	-	Religió (<i>Khatna</i> o <i>khafz</i>)	No hi ha lleis
Indonèsia ¹⁰	Tipus I o IV	Del primer mes o setmanes de vida fins als onze	49%	Religió (<i>Khitán</i> femella o <i>sunat perempuan</i>)	Poc clar. Criminalitzat el 2006, medicalitzat el 2010, després recriminat el 2014 però sense càstigs. L'estatus legal actual no està clar

⁹ Els *Daodi Bohra* o *Bohra* a Bombai (Índia)

¹⁰ Es recull aquesta pràctica a la província de Java (est, oest i centre de l'illa del mateix nom i també l'illa Madura), al nord de Sumatra (Província d'Aceh) i a l'illa Sulawesi (pertanyent a les Célebes). Un estudi realitzat per *The Population Council* l'any 2003 ens dona unes alarmants xifres que aconseguen entre el 86-100% de les nenes segons l'edat i la comunitat

Inglaterra ¹¹	-	-	-	-	La llei criminalitza a qualsevol responsable del fet i protegeix encara més a les menors de setze anys
Iran	Tipus I, II o III	En algunes regions, les nenes se'ls hi tallen en néixer, mentre que a altres al voltant dels set anys, fins als deu	-	Religió	La llei iraniana no esmenta específicament la MGF, però castiga la mutilació del cos. El líder suprem de la República Islàmica de l'Iran va publicar una fàtua el juny de 2014 dient que ni la circumcisió femenina ni masculina era obligatòria, però no va condemnar la pràctica.
Iraq ¹²	Tipus I	4-14	8%	Religió (<i>Khatana</i>)	És un occiment en solament algunes de les regions
Kuwait	Tipus I o III	4-12	38%	-	No hi ha lleis
Kènia	Tipus II	5-18	32%	-	Il·legal. La legislació antiablació de Kènia es va promulgar el 2011

¹¹ BBC News va informar que "La mutilació genital femenina (MGF) es realitza cada vegada més a nadons al Regne Unit. La doctora Charlotte Proudman, experta i advocada en MGF, va dir que era "gairebé impossible de detectar", ja que les noies no estaven a l'escola ni tenien l'edat suficient per denunciar-ho. En un cas, a Yorkshire, "una víctima només tenia un mes de vida"

¹² Segons l'estudi realitzat per l'ONG alemanya WADI i publicat el 2010, al Kurdistan Iraquià, la prevalença de la MGF és d'un 72.7%, encara que en àrees concretes arriba al 100%

Maldives	Tipus I, II o IV	-	-	-	No hi ha lleis
Mali	Tipus I o II	0-5	92%	El clítoris és perillós durant el part i pot causar la mort quan està en contacte amb el cap del nadó (<i>Selidjili</i>)	No hi ha lleis
Malàisia	Tipus I o IV	0 (quaranta dies després del naixement)	90%	Cultura i religió	No hi ha lleis
Mauritània ¹³	Tipus I o II	0-4	71%	Envelliment (<i>Tisianem</i>)	Criminalitza i estableix el càstig per la MGF realitzat a un menor de divuit anys
Mèxic	Poc se sap sobre el tipus practicat per algunes comunitats indígenes	-	-	Tradició	No hi ha lleis

¹³ Una grandíssima part d'aquesta informació és possible gràcies a la feina que realitzen des de fa gairebé tres dècades nombroses organitzacions de base africanes on s'ha sumat el suport i pressió internacional. Aquesta informació, més centrada en àrees geogràfiques concretes, ha anat creixent i completant-se amb el treball, coordinació i activitats conjuntes de organitzacions internacionals com, per exemple, l'*Inter African Committee*

Nigèria	Tipus II	0-5	19%	-	Disposició específica de dret penal que no s'aplica a tots els estats de Nigèria (promulgat l'any 1999)
Níger	Tipus I, II o IV	0-4	2%	Tradició (<i>Kaciyar mata</i>)	La legislació del 2003 va castigar les totes i cada un de les pràctiques amb sis mesos a tres anys de presó. No obstant això, hi ha hagut molt poques acusacions i les dades són extremadament limitades
Oman ¹⁴	Tipus I o II	0	85%	Religió	No hi ha lleis
Pakistan ¹⁵	Tipus I	-	-	Religió (<i>Khatna</i> o <i>khafz</i>)	No hi ha lleis
Qatar	A causa del tabú al voltant d'aquesta discussió, és difícil saber com n'està d'estesa. Dit això,	-	-	Religió	No hi ha lleis

¹⁴ A Oman, Filipines i Malàisia, en algunes fonts (com *Castañeda*), es recull que la MGF és una pràctica portada per poblacions migrants majoritàriament musulmanes

¹⁵ Els *Bohra* a les províncies pakistaneses de *Panjab* i *Sindh*

	generalment és rebutjat socialment pels qatarians i, per tant, la pràctica està disminuint i es porta a terme en secret				
República Centro-africana	Tipus I o II	5-14	26%	Tradicció (<i>Ganza</i>)	L'any 1996 l'ordre número 66/16 va il·legalitzar la pràctica amb sancions poc clares, però el 2006 s'introdueix la Llei de Protecció de les Dones contra la Violència
Rússia ¹⁶	Tipus I	3-5	-	Aplacar la fogositat femenina i religions	Segons les Nacions Unides no està prohibida oficialment a Rússia
Senegal	Tipus I, II o III	0-9	28%	Tradicció	Ja l'any 1999 varen posar una llei de prohibició la qual va anar evolucionant fins a anys de presó pel crim de la

¹⁶ Un informe divulgat per l'organització *Human Rights Initiative* (FHRI) denuncia que desenes de milers de dones han estat sotmeses en els últims anys a l'ablació en la república russa del Daguestan (informació d'*elDiario.es*)

					pràctica a una menor o a una dona sense el seu consentiment
Sierra Leone	Tipus I o II	2, 7 i 8	94%	Ritu de pas de l'edat infantil a l'edat adulta social ¹⁷ (Cerimònia <i>Bundu</i> o <i>Sunna</i>)	El 2019 es va criminalitzar la MGF relacionada amb el ritu d'iniciació, però no hi ha cap llei nacional que prohibeixi tota la MGF
Singapur ¹⁸	Tipus I o IV	0-2	-	Religió (<i>Sunat Perempuan</i>)	No hi ha lleis
Somàlia	Tipus I, II o III	5, 6, 7 i 11	98%	Els genitals femenins externs es consideren bruts, lletjos i desfigurats. Es creu que la infibulació produeix una superfície de pell llisa neta que és desitjable tocar (Purificació)	No hi ha lleis

¹⁷ Pas d'un estrat social a un altre per ser respectades

¹⁸ És practicada per la comunitat musulmana *Malay*

Sri Lanka ¹⁹	Tipus I o IV	Quaranta dies després del naixement	8%	Religió	No hi ha lleis
Sudan	Tipus II o III	9-18	90%	Arribar verges al matrimoni (<i>Tahoor</i> o <i>Takhor</i>)	Criminalitzat l'abril de 2020 mitjançant la modificació del Codi Penal. Castigat amb una multa i tres anys de presó. Ja restringit o prohibit en 6 dels 18 estats entre 2008 i 2020, tot i que la <i>reinfibulació</i> aparentment encara és legal
Tailàndia ²⁰	Tipus IV	0-11	-	Religió	No hi ha lleis
Tanzània	Tipus II. El tipus III es limita a la part oriental del país en àrees limítrofes amb el Sudan	0-13	15%	Tradició (<i>Kukeketwa</i>)	Il·legal des de 1998. La llei no cobreix explícitament els metges i no cobreix els majors de divuit anys que poden ser pressionats per ser tallats
Togo	Tipus I o II	0-14	6%	Tradició	El Codi Penal de Togo també

¹⁹ Se sap que es produeix entre els Moor, els Malay, i els Bohra (comunitats de Sri Lanka)

²⁰ Se sap que són practicades per comunitats musulmanes concentrades a les províncies del sud de *Yala*, *Narathiwat* i *Pattani*

					criminalitza des del 1998
Txad	Tipus II	0-14	45%	Religió (<i>Bagne, Gadja</i> o <i>Sunna</i>)	Des del 1967, el codi penal del Txad fa de la violència i la mutilació un delictes
Zones de l'Amazònia (Perú, Colòmbia, Veneçuela i Brasil)	Tipus IV	Abans de la pubertat	-	“Vagina dentada”. Els <i>Setebo, Cashibo</i> i <i>Conibo-Shipibo</i> , creuen en què la vagina i el clítoris pot castrar l'home en el moment del coit o fer mal al fetus durant el part (Curació)	Indeterminat ja que la zona de les amazones té diferents regions i territoris on no arriba gaire l'estudi per part de les institucions

6.7 ANNEX 7

Aquest document és el que es fa signar de compromís al CAP, abans d'anar de viatge amb la nena menor d'edat, amb la finalitat que torni sense cap alteració dels genitals.

Compromís informat d'evitació de la mutilació genital femenina

Dades de la nena

Cognoms i nom	NIF /passaport	Edat
Data de naixement	Lloc de naixement	Nacionalitat
Adreça		
Codi Postal	Població	Telèfon

Dades de la persona responsable de la nena

Cognoms i nom	NIF	Vinculació pare ☐ mare ☐ tutor legal ☐
Data de naixement	Lloc de naixement	Nacionalitat
Adreça		
Codi Postal	Població	Telèfon

Dades del/de la metge/metgessa que atén a la nena

Cognoms i nom	NIF
Núm. de col·legiat/ada	Centre

Marc legal de la mutilació genital femenina a l'Estat espanyol

La mutilació genital femenina es considera un atemptat contra els Drets humans i està associada a riscos socio-sanitaris i psicològics.

A l'Estat espanyol, aquesta intervenció es considera un delicte de lesions en l'article 149.2 del Codi penal, encara que l'operació s'hagi dut a terme fora del país (per exemple a Gàmbia, Senegal, Mali, etc.), segons la modificació de la Llei orgànica del poder judicial 3/2005.

La pena de presó és de 6 anys a 12 anys per als pares o responsables, la retirada de la pàtria potestat i la possibilitat de l'ingrés de la nena en un centre de protecció de menors.

Associacions contra la mutilació genital femenina en els països en què es practica

País	Nom de l'associació	Telèfon
------	---------------------	---------

Declaracions

Certificació del/de la metge/metgessa sobre les dades mèdiques de la nena

Certifico que la nena referida a la pàgina anterior és una nena sana, que ha seguit els controls establerts en el "Protocol del nen sa" i que se li han administrat les vacunes corresponents per a la seva edat.

He comprovat que els seus genitals estan íntegres i no presenten cap lesió.

Declaració del/de la metge/metgessa quant a la informació a la persona responsable de la nena

Declaro haver informat la persona responsable de la nena referida a la pàgina anterior, dels aspectes següents relatius a la mutilació genital femenina i a la cura de la seva salut.

- Marc legal de la mutilació genital femenina a l'estat espanyol (segons l'apartat referit en la pàgina anterior).
 - Associacions contra la mutilació genital femenina en els països en què es practica (segons l'apartat referit en la pàgina anterior).
 - Compromís de demanar hora per a una revisió general de salut, immediatament després de la tornada de les vacances que es facin en el país d'origen de la família.
 - Compromís de facilitar a la nena la medicació que se li ha subministrat per prevenir la malària durant les vacances en el país d'origen de la família i quantitats importants d'aigua, bullida prèviament o embotellada.
-

Compromís informat de la persona responsable de la nena

Declaro haver estat informat, pel metge o la metgessa que atén la meva filla/la nena de qui sóc responsable, dels diversos aspectes relatius a la mutilació genital femenina i a la cura de la seva salut, especificats a l'apartat anterior.

Considero que he entès el propòsit, l'abast i les conseqüències legals d'aquestes explicacions.

Em comprometo a tenir la cura de la salut de la meva filla/de la nena de qui sóc responsable a evitar la seva mutilació genital.

I perquè consti llegeixo i signo l'original d'aquest compromís informat, per duplicat, del qual em quedo una còpia.

Signatures

Signatura dels pares/de la persona responsable de la nena

Signatura del/de la metge/ metgessa que l'atén

Lloc i data,

6.8 ANNEX 8

Aquest annex es basa en l'anàlisi de cadascuna de les preguntes i respostes de les enquestes.

Pregunta 1

La primera pregunta, vaig decidir fer-la de manera oberta, per estimar de manera real el coneixement de les persones qui realitzaven l'enquesta.

En aquesta imatge preguntava les següents qüestions: "Què et fa pensar la següent imatge? Què creus que és?". Llavors, les preguntes més coherents que he pogut arribar a trobar són d'aquest tipus:

- "Aquesta fotografia crec que representa el fet de treure quelcom a una dona i la raó la qual es fa es mes cultural".
- "Em fa pensar en la mutilació dels genitals ja que representa que una fulla afilada talla el símbol de la dona".
- "Em fa pensar que li treuen alguna cosa al sexe femení".

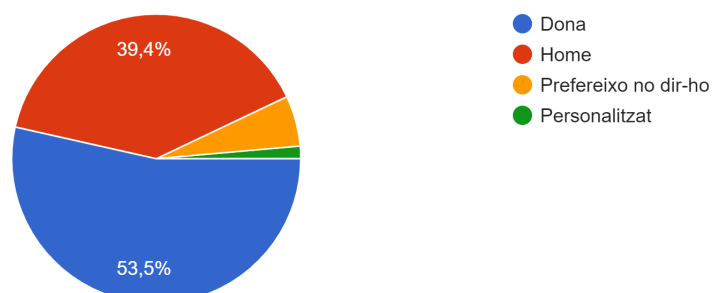
De les 52 persones que han respost, 15 persones l'han respost bé. Les altres simplement deien que no ho sabien, mentre que altres han respost coses com: "Es una dona trencada, incompleta, partida en dos", "Que els hi tallan el seu dret a ser dona", "privació de les llibertats", "Estan fent mal a la dona" o "patiment", cosa que no dono com a resposta vàlida, ja que d'alguna manera o d'un altre, la resposta està incompleta.

Pregunta 2

Com podem veure, han respost més dones que homes, en concret el 53,5%, és a dir 38. En cas contrari, homes tan sols 28. Les persones que han preferit no fer saber el seu sexe han sigut cinc en total.

Quin és el teu sexe?

71 respostes

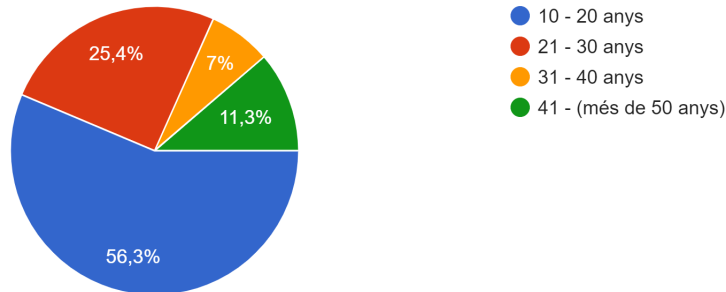

Pregunta 3

Quina edat tens?

71 respostes

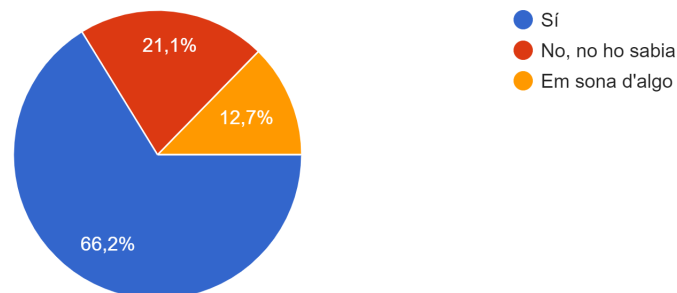
He intentat que les franges d'edat siguin més o menys semblants per treure conclusions sobre quin grup d'edat està millor informat sobre el

tema, però no ha sortit com jo m'esperava, ja que ens consta que la majoria dels enquestats es troben en una franja d'edat d'entre els 10 i els 20 anys.

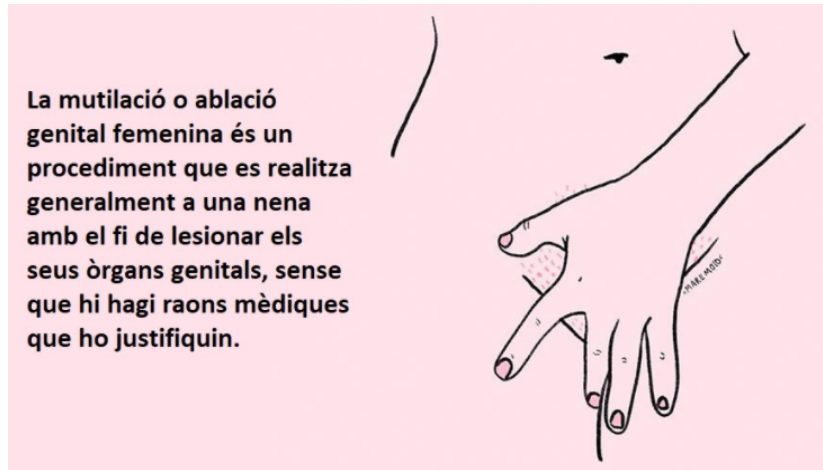
Pregunta 4

Sabies què era la mutilació/ablació genital femenina abans de veure la imatge?

71 respostes

La franja d'edat i el sexe, en aquest cas, no demostra el coneixement respecte al tema, ja que hi ha persones que han preferit no revelar el seu gènere (els quals eren d'edat aproximada a 41 i més de 50 anys) que no saben què era la MGF. En altres casos, dones de 10 a 20 anys, tampoc saben el que era. Tanmateix, he adaptat l'enquesta de tal forma que vaig decidir posar la fotografia consecutiva (amb la definició de la MGF) per a què si algú desconeixia la pràctica, pogués seguir fàcilment amb l'enquesta.

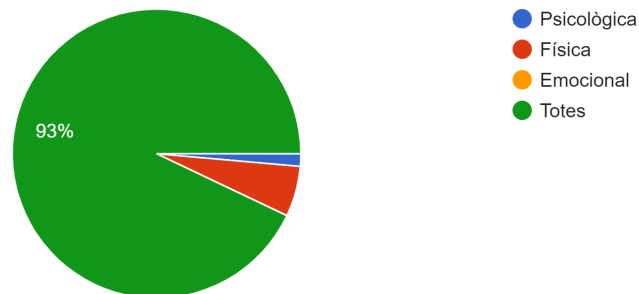

Pregunta 5

En aquesta qüestió, 66 persones han respost de manera correcta, mentre que un home d'entre el 10 i els 20 anys ha respost "psicològica". I les persones que han respost "física" (que en aquesta situació eren 3 homes i una persona que no ha revelat el seu sexe) eren de totes les edats.

Quina conseqüència creus que té la pràctica?

71 respostes

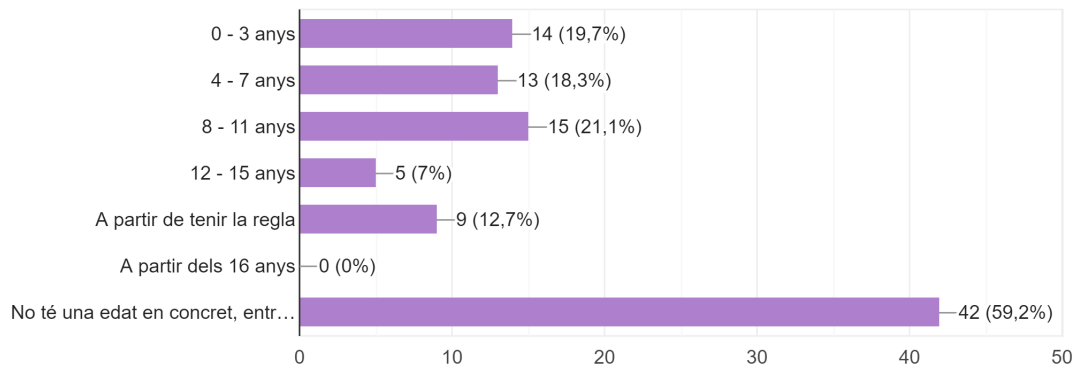

Pregunta 6

Tenint en compte que es fa generalment a nenes, en quina franja d'edat creus que s'executa?

71 respostes

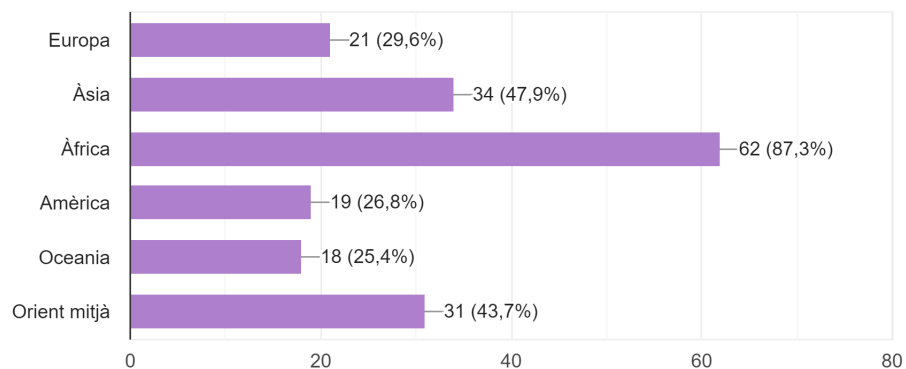
Un 59,2% ha respost adequadament: “no té una edat en concret, entre la infància i l'adolescència” (malgrat que també se'ls fa en les edats amb opcions a escollir, el més general és a la infància). Amb tot i això, ningú ha escollit la resposta: “a partir de tenir la regla”, la qual era la més incoherent.

Pregunta 7

Com bé sabem, l'ablació es fa a escala mundial, per molt que els llocs on més tingui prevalença sigui a l'Orient Mitjà, a l'Àfrica i a l'Àsia. Per consegüent, en ser Àfrica la resposta més escollida, podem dir que la gent que va realitzar l'enquesta, estava informada sobre aquesta pràctica.

On creus que es realitza?

71 respostes

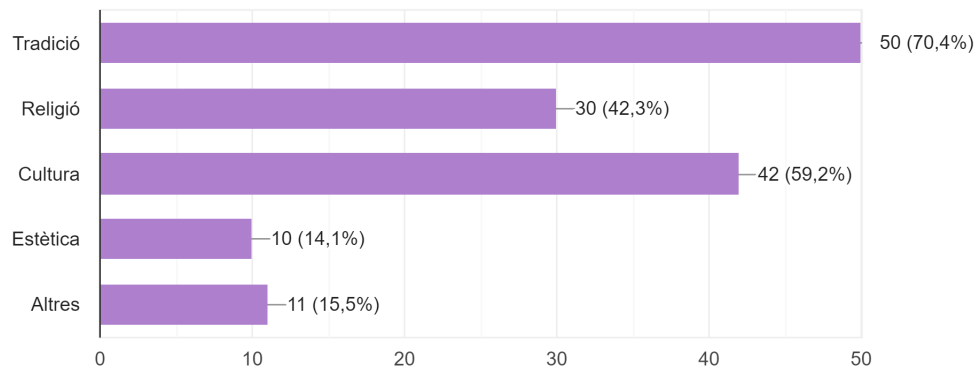

Pregunta 8

Per quins motius creus que es fa?

71 respostes

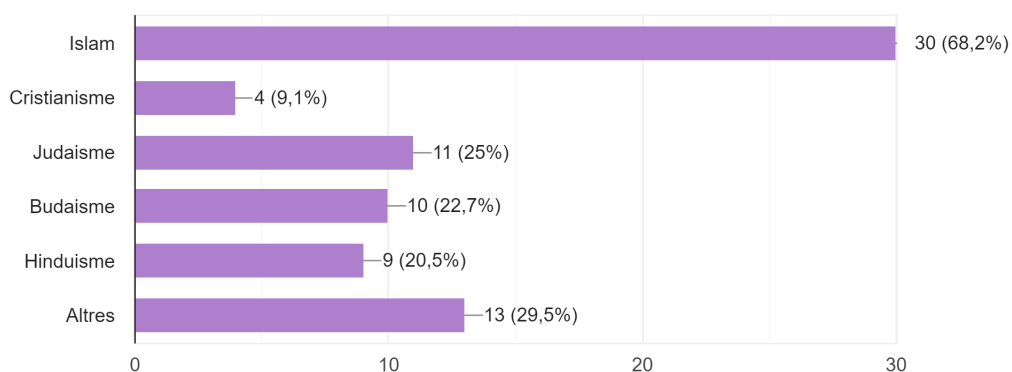
Quan vaig elaborar les preguntes per a les enquestes creia que cap persona es decidiria per la resposta d'aspectes estètics, en canvi, en veure els resultats, em vaig adonar que no era com jo creia. No obstant això, la resposta correcta serien totes les altres, atès que depèn de les regions ho fan per una raó o per una altra.

Pregunta 9

Per a qui havia escollit la resposta religió en l'anterior pregunta (aquesta qüestió no era obligatòria de respondre), devia dir quina creia que era. Aleshores, per a aquesta secció, vaig decidir posar les religions més practicades del món en ordre, i veiem que l'alternativa més triada ha sigut l'islam amb diferència. Nogensmenys, cap de les respostes són correctes, pel fet que l'excisió no es fa per la voluntat de cap llibre sagrat.

Si has respost per religió, quina creus que és?

44 respostes

Pregunta 10

- Pregunta oberta: Creieu que és una cosa positiva o negativa? I per què?

El 100% creu que és un acte que afecta de manera negativa amb respostes com aquestes: *“Negativa, perquè volen privar a la dona del plaer, que crec que es la raó capital d’aquest acte, perquè no caiguin en les temptacions o algo així. A part de que moltes no sobreviuen a aquest mutilació i acaben mortes i/o amb infeccions greus, etc.”*, *“No en tinc gaire informació, pero crec que es negatiu per la persona a qui se li fa perque malmet els organs i sovint es fa amb condicions d’higiene poc favorables i sense anestesia.”* o *“negativa, per mi és un delicte que no hauria d’existir. Es posa en rics la persona, m la seva integritat, la seva llibertat...”*.

Pregunta 11

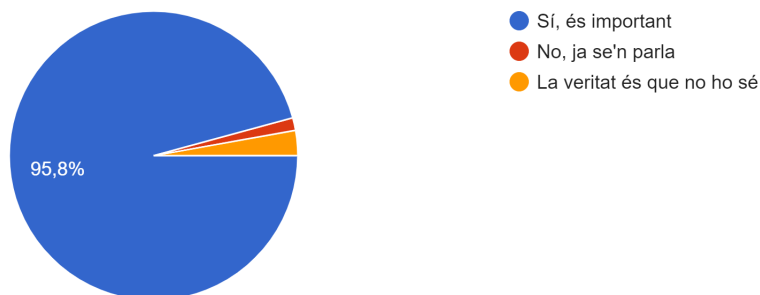
- Pregunta oberta: Si creieu en la llibertat d’opinió, penseu que s’ha de respectar aquest acte?

No m’esperava que set persones responguessin que sí, malgrat això, de totes les respostes que m’he trobat aquesta ha sigut la que més m’ha agradat: *“No crec que ningú hagi de decidir què fa una persona amb el seu cos. Aquesta seria la veritable llibertat, la llibertat per decidir lliurement.”*.

Pregunta 12

68 de 71 persones han respost que sí, però una persona d’entre 41 i més de 50 anys (que no ha identificat el seu sexe) ha escollit que no.

S’hauria de parlar més sobre coses relacionades amb això?
71 respostes

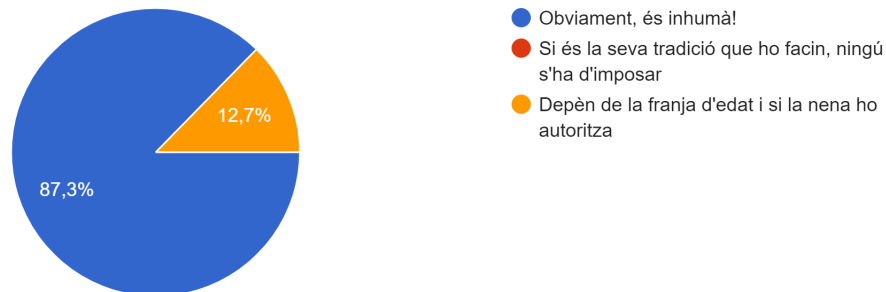

Pregunta 13

Tenint en compte que les conseqüències són molt negatives per a la salut, creus que s'hauria de prohibir?

71 respostes

Els resultats han sigut totalment com me'ls esperava, ja que cap persona creu que la pràctica s'hagi de fer. Nou persones opinen que depèn de la franja d'edat i si la nena ho autoritza (dels quals tres són dones, cinc són homes i un és de sexe personalitzat).

6.9 ANNEX 9

Aquestes són totes les entrevistes transcrites literalment, realitzades per al treball de camp.

ENTREVISTA A MARIONA GONZÁLEZ - PEDIATRA DEL CAP MASDEVALL

Hola bon dia sóc la Mariona González sóc pediatra de l'ambulatori des del 2012 aquí a Figueres i referent de pediatria mutilació genital femenina des del 2013 si malament no recordo. Ehh.. Bé! Sóc una de les membres... una de les membres de, de la taula de mutilació genital d'aquí de la comarca que habitualment es reuneix almenys un cop l'any. Portem un parell d'anys en el tema de la pandèmia o hem hagut de... d'anul·lar lo per no fer aquestes reunions i bé intentem reunir nos per mirar una mica com treballar el protocol de prevenció de mutilació genital per tractar els casos consumats o més aviat per a... per prevenir que no es consumint els casos quan tenim una sospita i bueno... Una mica de tot això.

Quines iniciatives hi ha per a la mutilació genital femenina?

A veure, ganes jo crec que se'n posen... i iniciatives, bueno el que sí que tenim bastant clar és el protocol en si de prevenció a nivell d'atenció primària. El que fem és... bueno, intentar localitzar o intentar te...tenir les nenes en què considerem que són de risc per pertànyer a una ètnia que ho practica o bé perquè també la família hi ha alguna dona que està mutilada. Intentar... tenir-les identificades i registrades a la història clínica, i llavors ah... no les

primeres visites però sí amb visites successives indagar quina és la posició de la família, ehh... i un cop bueno, més o menys saps quina és, pues sobretot si si és a favor doncs argumentar els motius pels quals això no està bé es tracta d'un maltractament un tipus de maltractament infantil que suposa una agressió física i emocional per a les nenes.

Llavors després de parlar doncs expliquem que aquí això està penalitzat perquè és un maltractament infantil i llavors parlem també del document que tenim de compromís de no mutilació. Intentem que els signin i un cop està signat l'original se'ls queda a les famílies. Llavors nosaltres som una còpia per després escanejar-ho a la seva història i tenir-lo ja allà per sempre. Un cop la família s'ha posicionat en contra i hi tenim ja els dic les nenes identificades amb el diagnòstic del risc però amb aquest consentiment informat de la mutilació i assignat mmm... tenim més controlat. I bueno, iniciatives que s'intenten dur a terme, que tampoc se si aquí a la comarca s'ha fet però sí que s'ha proposat, seria mirar de donar... de formar a pff... algun membre de la comunitat d'aquestes ètnies que ho practiquen que tingués pes per tal que els transmetés què suposa la mutilació genital, que és entendre que això és un maltractament que té unes conseqüències físiques molt greus que no... És una pràctica que s'ha de deixar perquè no és cap pràctica cultural ni religiosa ni res que tingui un motiu de pes d'afers sinó el contrari. Llavors no sé si en algun moment s'ha posat en pràctica això de fer alguna formació a algú i que donés xerrades em sembla que no, però bueno.

Quants casos hi ha per any? De quina edat solen ser les víctimes i quin és el seu marc jurídic?

Val, clar. Mutilació consumada diguéssim que en principi per sort, no en tenim de nou per entendre'ns és a dir si identifiquem aquestes zones de risc en general, que no estan mutilades, parlem amb les famílies i que ens signin el consentiment... No ens hem trobat almenys darrerament amb nenes que ens vinguin mutilades que en general seria després d'haver fet un viatge al seu país d'origen. Val? Llavors de casos de nenes que ja vinguin mutilades, que vinguin des del seu país i que la primera visita que fem ja ho estàn, d'entrada no la comptabilitzem a la taula de mutilació perquè bé, perquè entenem que vénen em... vénen ja mutilades perquè no se'ls ha informat prou bé, llavors intentem informar bé, primer de tot intentem veure que la nena no té cap complicació degut aquesta mutilació, que no hi ha una anèmia, que no hi ha una malformació genital que li impedeixi pues orinar bé per exemple, etcètera moltíssimes complicacions que pot haver, i bueno després d'això com ja

vas fent en el treball amb la família de veure que... de moment no hi ha un perill per a la nena viure amb aquests pares, sinó ha sigut un... una mala pràctica que per desgràcia es fa.

Mmm... Doncs ja està.

ENTREVISTA A AISSATOU BOBO BARRY - DONA SENEGALESA MUTILADA

Aissatou Bobo Barry, la primera a entrevistar, ha decidit afartar-se de valor i recordar la seva terrible experiència, en castellà, juntament amb el d'una bebé que va morir als sis mesos de vida, a causa d'aquesta pràctica il·legal.

Hola.

Hola, buenas tardes, me llamo Aissatou, soy de Senegal y vengo aquí a hablar de la mala experiencia que tuve.

¿Tuviste una mala experiencia? Cuéntame.

Tuve una mala experiencia que era la mutilación genital... porque nosotros somos una raza que, no está escrito en el islam, pero que era una costumbre que.. hace... eeh.. desde hace años que la gente lo hacía como costumbre. Y si no estás, no, no pasas por allí... Es como si no tienes consideración. Nadie te considera. Entonces que lo haga... eeh.. En temprana edad o más tarde, lo tenía que hacerlo. Sabes. Y. Bueno. Me lo hicieron, pero fue una experiencia muy, muy, muy traumática para mí. Estoy intentando olvidarlo. Hace años que... a veces me siento y se me viene a la cabeza, estoy pensando por qué, por qué lo hicieron? Al fin y al cabo no, no, no, no tengo la respuesta. Es algo que... intento olvidar.

¿Cómo fue?

Fue muy duro. Fue muy duro muy duro, la verdad. Fue muy duro.

¿Quiénes te lo hicieron?

Una señora que era especialmente una "dama" que hacía esta cosa a las niñas. Venían temprano, si era por la mañana. Y si era por la tarde por la tarde, pues. Y robaban a las niñas. O las llevaban al bosque o si no adentro de la casa mismo. Te ponían las patas, bueno... Abiertas una por una y te cortaban... lo que es el clítoris. Si.

¿Cuánta gente de tu familia ha sufrido la mutilación?

Bueno. Te puedo decir muchas. A unas hermanas mías se las hicieron. Otras que no sea que no les fueron.

¿Puedes explicar el procedimiento de cuándo te lo realizaron?

Me engañaron.... Me llevaron... Dos señoras, me cogieron las piernas, mientras que otra me hacía daño. Es hacer daño. Y tu gritas y gritas, y nadie te ayuda, porque ellos piensan que es normal, que lo hicieran. Y ya cuando crecí, pregunté: ¿Al islam esto era normal? Y me dijeron que no. No está escrito en el islam. Pero bueno, así es la vida.

¿Cómo fueron los días después de la mutilación?

Bueno, era doloroso porque cada día te lavaban, te curaban, pero cada cura era un experimento muy doloroso. Porque era una cosa que te... Bueno, sangrabas. Al día siguiente te lavaban y ardía y gritaba. Gritaba.

¿Conoces alguna persona mutilada la qual haya muerto?

Tuve una experiencia que me dolió hasta hoy en día. Estaba haciendo unas trenzas a una chica y (ella) tenía una niña de 6 meses. Vinieron... eeh... una tía suya y su mamá. La madre le tenía el pecho en la boca. Le dijeron que le van a llevar, y le dije, yo salté, y le dije: ¿dónde la vais a llevar? Porque tenía como algo que me decía, que le van a hacer daño y la madre dice: no sé dónde van a llevar a mi hija. Y le dije, no la dejes!

Cuando llevaron a la niña, no llega ni diez minutos y escuché gritos viniendo de casa de la chica. Fuimos corriendo por su casa y la niña estaba muerta ya. Porque cuando le cortaron el clítoris, se quedó allí sangrando como hemorragia. Murió. [...] Llevaron a la niña a las 5 para enterrarla. [...] Era una niña tan guapa... Que tenía solo 6 meses de vida. Y le hicieron esto. Y pasó así a cero, porque no la condenaron, ni la llevaron a la policía ni nada. La cosa se fue así.

¿Qué piensan tus personas más cercanas sobre esta tradición?

Bueno, a las que están cerca de mí, no lo han hecho. Porque ya, ya saben que está prohibido. Y yo lucharé hasta el último momento para que no lo hagan a las niñas. [...] Dicen que la chica que no está mutilada es impura. Tonterías.

Gracias por la entrevista.

De nada.

ENTREVISTA A DIENABOU - DONA SENEGALESA MUTILADA

“Dienabou” dona que ha preferit ser anònima, explica la seva experiència viscuda en unes vacances al Senegal.

Bona tarda

Hola, bona tarda. Em dic Diena i vinc a parlar una mica de la meva història o la meva mala experiència, com vulgueu dir-ho. Quan tenia sis anys vaig anar de vacances amb els meus pares i jo pensava que serien unes vacances... que m'ho passaria bé amb la família i tot però... va ser una... de les meves pitjors experiències.

Què va passar?

Resulta que bueno, era molt típic dels avis fer aquestes coses i a més darrere dels pares, no? Els meus pares no volien pas, però els avis sí, doncs em varen dir: “mira anem a comprar aquí” i clar jo tenia molta confiança amb la meva àvia. Vàrem anar a comprar, o, això jo pensava. [...] Quan arribem al lloc, veig que no és la botiga i que hi ha moltes persones allà assegudes i clar, però jo no hi havia... no hi havia caigut en aquell... en aquell moment, tenia 6 anys, no? [...] hi havia dones que el seu treball era mutilar a les nenes petites i jo vaig començar a desconfiar, li vaig dir a la meva àvia que volia tornar amb els meus pares i em va dir: “No, no, no. Ara vindrem, ara vindrem. Ara tornarem, un segon”... [...] Em varen agafar entre quatre o cinc, em van posar a terra sense eines de desinfecció, sense precaucions, ni desinfectants, ni res o sigui em van posar a terra em va agafar entre quatre cinc persones i bueno això va ser horrible, o sigui són coses que sa ta queden, vulguis o no, tinguis 4,5 o 2 anys, és una mala experiència... Un dolor, que al final sa ta queda, és un trauma que sa ta queda, sa ta queda. I bueno, el que jo recordo és que vaig començar a plorar, vaig començar a plorar i això era sang i sang i sang, i un dolor terrible i mira, des d'aquell moment no he volgut tornar més de vacances.

Per què creus que hi ha gent que ho fa? Arran la pràctica, quines conseqüències has tingut?

Emmm... Lo que no saben ells, és que fent aquestes coses, estan causant un mal terrible en aquestes nenes. El futur està ple de males conseqüències. Jo sempre estic en el hospital, si no són infeccions és per això, sinó per l'altra, és que no sé com dir-t'ho, ens causen a part de que, de que ens enganyen, ens mutilen molt petites... Això no queda en els sis anys, o sigui es va desenvolupant quan vas creixent, no sé com explicar-ho no em surten les paraules ara mateix, però jo la veritat és que és una cosa que jo eliminaria en el

món... de les coses que jo no faria més pràctiques. Sigui cada persona que practiqués això hauria d'anar pres perquè és que... no hi ha paraules. Però bueno.

Tens fills?

Jo ara tinc dos nens i la i l'experiència de tenir els nens va ser molt difícil perquè? A causa de la mutilació! Jo vaig, Sobretot amb el primer nen, vaig tenir molts problemes amb el part.

Quin tipus de problemes?

No vull parlar d'això.

D'acord. Com vols acabar l'entrevista? Vols afegir alguna cosa més?

Bueno jo no hi puc dir res més. Només vull donar un cop de veu amb aquest tema que està molt poc visualitzat està poc parlat, però és un tema dolorós, és tema que s'està sofrint avui dia i només demanar que es pari, que es pari perquè... és dolorós, i és traumàtic, i és inhumà, inhumà! Perquè no ens dona elecció per escollir si volem o no! I... i no n'hi ha dret, no n'hi ha dret. Ja està, només volia dir això (plora).

ENTREVISTA A SOUADOU BALDE - DONA SENEGALESA MUTILADA

Hola, preséntate por favor.

Hola, yo me llamo Souadou, tengo 38 años, soy de Senegal y vivo en España hace 20 años. Vivo con mis hijos, con mi marido en Figueras. Bueno, estoy aquí para hablar del tema de la mutilación genital, lo que practican de las niñas en África, lo que practicaban, creo. Y bueno, a mí... me mutilaron cuando tenía 4 años y me acuerdo perfectamente como fue.

¿Cómo fue entonces? Explica tu experiencia.

Ha sido horrible, horrible, horrible. Es una cosa que... que te viene a veces en la cabeza. Bueno, y... y bueno, me acuerdo perfectamente cuando me lo hicieron con 4 años me lo hicieron 4 personas, bueno y me lo hicieron con una cuchilla sin anestesia, sin, sin medicamentos, sin nada, solo con la cuchilla y ya está. Me acuerdo que había dos señoras que me cogían la mano, la otra la pierna y la otra me mutiló. Pero ha sido horrible, horrible. Es una experiencia que nunca se olvida en la vida y gracias a Dios hoy en día ya está prohibido, está castigado por la ley, penalmente. Si lo haces puedes estar 10 años en la cárcel y te quitarán la niña. Bueno, antes me lo hicieron también con mis hermanas. Tenía cuatro hermanas y mis primas y las vecinas. Me lo hizo una vecina que ha venido de

Casamance, más me lo hizo, pero afecta psicológicamente, afecta la vida sexual, afecta a todo, todo. Y lo peor es que es una cosa que nunca se olvida y cuando te lo hacen de pequeña lo vas a vivir, lo vas a pasar mal hasta el último día de tu vida, pero gracias a Dios tengo mi hija. Nunca se lo voy a hacer y nunca se lo hará a nadie, nadie! Tengo primas, también sobrinas y todos están a salvo porque está castigado por ley. Y bueno, estaba aquí para compartir mi experiencia y denunciarlo un poquito también... más, porque todavía hay sitios donde lo están haciendo. Pero cuando lo descubra la policía, esta gente ya no seguirá en la calle! Gracias.

Perfecto. Gracias a ti.

ENTREVISTA A DIOULDE BARRY - TESTIMONI EN PRIMERA PERSONA

Com hem pogut veure, Dioulde és un home valent, el qual s'hi va oposar a què li fessin la mutilació a la seva filla, la qual per aquell moment, vivia lluny d'ell. Aquest home narra i explica com va amenaçar a l'àvia de la filleta perquè aquell fet no ocorris.

Bones tardes

Bones tardes

Podries presentar-te si us plau?

Hola, bones tardes. Sóc Dioulde Barry, el pare de la Mariama. Sóc del Senegal i visc aquí a Catalunya precisament a Figueres des del 85. Vinc a parlar una mica sobre la mutilació femenina el qual allà al Senegal, és un tema tabú que es fa des de molts molts anys. Per sort el Govern ja ho ha prohibit, però encara, encara hi ha gent que ho fa il·legalment.

Què penses sobre la pràctica?

Bé jo estic... estic molt en contra perquè precisament tinc una història. En l'any 95, 1995 he tingut una nena, que és la germana de la Mariama, la germana gran que ha nascut allà al Senegal, a Vélingara precisament. [...] I jo, venia treballava i me n'anava al Senegal perquè tenia allà a la dona i els fills. I quan va néixer la Kadijatu, als dos anys, em va dir la meva dona que, que la seva mare volia fer això a la Kadijatu [...] Jo estava en contra i jo la vaig amenaçar i li vaig dir que li digui a la seva mare que si feia allò que tenia en ment, que jo li denunciaria.

Qui li volia fer?

Mariama Barry

Salva una noia, salva una generació

La seva àvia. Se la volia emportar perquè ella no ho fa, però se la volia emportar a una dona major, la qual feia aquest tipus de pràctica. Però jo li vaig dir que no, li vaig dir a la meva dona que li digués que no ho faci, que estic molt en contra d'això.

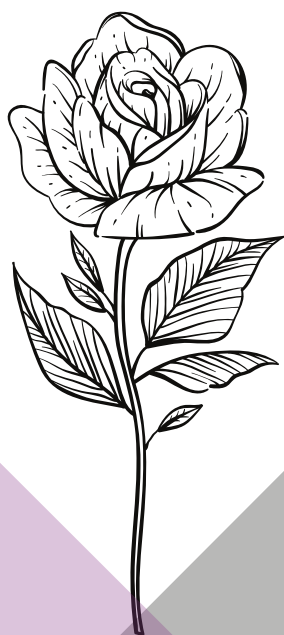
Quina edat tenia?

Dos anys, dos anys i mig. Ja he dit que ella ha nascut el 95.

Estàs orgullós del teu acte? Si és així, de què estàs orgullós en concret?

És un tema de veritat, que estic en contra des de fa... des de fa anys! I jo puc dir orgullós, que a la meva filla no se l'han fet, de veritat.

*Cal seguir lluitant per donar suport a
totes les nenes i dones víctimes de la
MGF. S'ha de seguir reforçant els
protocols per d'una vegada per totes,
evitar que se segueixi produint.*

“Una niña a salvo, una generación salvada”
~ Mariama Barry

